

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 4 NOVEMBER 2009**

1. Opening.....	2
2. Spreekrecht.....	3
3. Mededelingen.....	5
4. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 23 september 2009; b. vaststellen van de besluitenlijst van de vergadering van 23 september 2009.	5
5. Vaststellen van de agenda.....	5
<i>Hamerstukken</i>	
6. Beschikbaar stellen van een krediet van € 5.735.000,= ter realisatie van de nieuwbouw voor de huisvesting van de brandweer (raadsvoorstel 09 11 132).	6
7. Wijzigen 'Speelautomatenverordening' conform het gedereguleerde VNG-model (raadsvoorstel 09 11 133).....	6
8. Uitbreiden van de Subsidieverordening Welzijn 2006 (raadsvoorstel 09 11 134).....	6
9. Herinrichten openbare ruimte sportpark St. Theunis, aanpassing rotonde Parklaan en aanleg fietspaden (raadsvoorstel 09 11 135).....	6
10. Beschikbaar stellen krediet aanpassen onderwijslocatie Emmasingel (voormalige basisschool Aan de Bron) ten behoeve van de tijdelijke huisvesting Montessorischool en Korein Kinderplein (raadsvoorstel 09 11 136).....	6
11. Herinrichten Van Halenstraat, Bregterstraat en Maria Luytenstraat (raadsvoorstel 09 11 137).	6
12. Financieren evenementen 2009 (raadsvoorstel 09 11 139).	6
13. Afschaffen van periodieke rechtmatigheidsonderzoeksformulieren voor uitkeringsgerechtigden en het introduceren van een gegevensformulier en inkomstenformulier (raadsvoorstel 09 11 140).....	6
14. Onttrekken van een deel van de Nelissenhofweg aan het openbaar verkeer (raadsvoorstel 09 11 141).....	6
15. Inrichten, beheren en exploiteren van een achteraf betaald parkeren terrein, te weten Walburgpassage / Kromstraatgarage (raadsvoorstel 09 11 142).	6
16. Besluiten een budget van € 70.000,- beschikbaar te stellen voor de kosten van invoering van de omgevingsvergunning (raadsvoorstel 09 11 143).	6
17. a) Vaststellen van de verordening duurzaamheidslening gemeente Weert; b) beschikbaar stellen van een krediet van € 450.000,- ter uitvoering hiervan (raadsvoorstel 09 11 144).	6
21. a) Beschikbaar stellen van een krediet van € 425.000,- ten behoeve van de voorfinanciering voor de verwerving van de woning Wilhelminastraat 63; b) kenbaar maken van eventuele wensen en/of bedingen betreffende de overeenkomst tot koop en levering van de gronden en opstallen gelegen aan de Wilhelminastraat 63 ten behoeve van de gebiedsontwikkeling Wilhelminasingel-Driesveldlaan (raadsvoorstel 09 11 146).	7
<i>Bespreekstukken</i>	
18. Vaststellen van de nieuwe afspraken set wijkgericht werken zoals verwoord in de notitie 'Samen-werken aan Weert' (raadsvoorstel 09 11 131).....	7
19. Vaststellen financieringsstructuur ondernemersfonds (raadsvoorstel 09 11 138).....	28
20. Vaststellen Milieubeleidsplan 2010-2013 (raadsvoorstel 09 11 145).....	46

22. Vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (09 11 147).	
a. Brief van mevrouw M. Stokbroeks namens de fractie D66 d.d. 21 juni 2009 inzake vragen aan het college over de Montessorischool Laar-Laarveld, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.....	48
b. Brief van de heren H. Beuvens en J. Goubet namens de fractie SP d.d. 29 juni 2009 inzake vragen aan het college over het bouwplan drukkerij Theunissen aan de Nassaulaan, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.....	51
c. Brief van de heer F. Prinsen namens de fractie Weert Lokaal d.d. 26 oktober 2009 inzake vragen aan het college over de Tungelroyse Beek, met het verzoek om mondelinge beantwoording.....	52
d. Brief van de heer A. Heijmans namens de fractie PvdA d.d. 29 oktober 2009 inzake vragen aan het college over verkeersknelpunten Roermondseweg, met het verzoek om mondelinge beantwoording.....	53
e. Brief van mevrouw M. op den Kamp namens de fractie CDA d.d. 30 oktober 2009 inzake vragen aan het college over berichten rond het Sint Jans Gasthuis Weert, met het verzoek om mondelinge beantwoording.....	55
23. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 19 augustus tot en met 29 september 2009 (09 11 148).	59
24. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover het college nog een voorstel moet doen (09 11 149).	59
25. Kennisnemen van de onderstaande overzichten:	
a. overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2009;	
b. overzicht begrotingsuitkomsten 2009;	
c. overzicht reserves en voorzieningen 2009 (09 11 150).....	59
26. Sluiting.....	59

VOORZITTER: de heer mr. J.M.L. Niederer, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw mr. M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG zijn de heren F.L.J.A. Adriaens, S. Altun en A. Arissa, mevrouw I.F.A.J. Beenders-van Dooren, de heren H.J.H. Beuvens, M. Cardinaal, A.J. Egging, G.E.M. Gigase, J.W.J. Goubet, A.J.L. Heijmans en A.G. Jacobs, mevrouw C.J.C. Jacobs-Verstappen, de heer R.W.M. Jeurissen, de dames F. Kadra en J.C.M.I. op den Kamp-Smans, de heren L.C.G. Kusters, H.P.M. Lempens, H.A. Litjens, H.J.W.M. van de Loo, G.J.A. Marechal, T.W.G. Meulen, F.J.J. Prinsen en G. Soyugüzel, mevrouw M.M.F.C. Stokbroeks en de heren J.A.F. Tak en F.H.H. Weekers.

Tevens aanwezig de heren H.W.J. Coolen, drs. L.F.A. Heuvelmans, A.W.P. Kirkels, S.H.M. Strous en P.J.H. Sijben, wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving de dames M.A. Engelen, M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en M. Zaâboul.

1. Opening.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering en verzoekt een moment van stilte om eenieder in de gelegenheid te stellen tot een gebed of overweging.

Hij heet een ieder van harte welkom, in het bijzonder de gasten van de raad, mevrouw Van Zon-Hendrix, mevrouw Clement, de heer Nijs, de heer en mevrouw Vossen, de heer Hengeveld en de heer Malherbe.

2. Spreekrecht.

De voorzitter: Dames en heren. Twee verzoeken tot gebruikmaking van het spreekrecht hebben wij ontvangen: van de heer Timmermans van de dorpsraad Laar, die wil inspreken over agendapunt 18, en van de heer Mertens, die wil inspreken over agendapunt 19. Het woord is allereerst aan de heer Timmermans.

De heer Timmermans: Geacht college, geachte leden van de gemeenteraad, dames en heren. In deze raadsvergadering heb ik spreekrecht gevraagd omdat ik eigenlijk niet anders kon en niet omdat ik denk hiermee iets te kunnen bereiken. Ik spreek namens de dorpsraad Laar en wij hebben iets recht te zetten.

In de vergadering van de commissie AZ van 19 oktober jl. is door mij eveneens gebruik gemaakt van het spreekrecht. Ik heb toen bovendien enkele vragen mogen beantwoorden van onder anderen de heer Tak. De heer Tak gaf toen aan een lijst te hebben waarop via kruisjes was aangegeven dat elf wijk- en dorpsraden wenselijk te gaan werken volgens de voorgestelde aanpak, dat vijf wijk- en dorpsraden dat kennelijk niet wilden en dat twee wijk- en dorpsraden, namelijk die van Altweertheide en Rond de Kazerne niet wensten te gaan werken volgens die aanpak. De heer Tak vroeg mij of ik wilde beweren dat de kruisjes niet op de juiste plaats stonden. Die vraag kon ik gemakkelijk bevestigend beantwoorden, want er waren namelijk drie sprekers, waaronder een uit Laar, en ik kon, dunkt mij, weten dat Laar tegen was. Het was dus helder dat de kruisjes op de manier die de heer Tak aangaf onjuist stonden. Naar ik meen te weten, waren alle commissieleden in het bezit van die lijst, maar niet de sprekers, nog steeds niet trouwens, en een simpele blik op die lijst zou alles duidelijk hebben gemaakt. Als spreker had ik uiteraard niet meer de mogelijkheid nog te reageren; dat kan pas nu. Tot mijn verbazing kwam de plaatsvervangend portefeuillehouder met een uit de lucht gegrepen verhaal, als zouden college en ambtenaren van leugenachtigheid beticht worden. Mij was niet duidelijk door wie.

Waar wij buiten de waard hadden gerekend, was dat wij dachten dat de commissie op zoek zou gaan naar de vraag of bij de wijk- en dorpsraden draagvlak zou bestaan voor de werkwijze zoals beschreven in het rapport 'Samen-werken aan Weert'. Dat bleek echter niet zo te zijn, althans niet bij het grootste gedeelte van de commissie. Onze inspraak was dan ook tamelijk zinloos.

Een aantal commissieleden hebben vervolgens naar mijn indruk nog naar zichzelf zitten luisteren, waarbij een beeldspraak werd gebezigd over een bus die zou gaan vertrekken en waarin bepaalde wijk- en dorpsraden op de voorbank zouden zitten en andere achterin. Over flexibiliteit en ieder zijn eigen tempo bepalen ging het. Het ging dus helemaal niet meer over het rapport 'Samen-werken aan Weert'. In dat rapport is daarover namelijk helemaal niets terug te vinden. De bus zwabberde dus nogal, om maar bij die beeldspraak te blijven. Op een gegeven moment meldde een van de commissieleden zelfs dat hij wolkjes zat te tekenen. 'Busje komt zo' dacht ik toen nog! Wat ik wil aangeven is dat het al lang niet meer over het rapport ging, laat staan over de inhoud ervan, het was kennelijk te moeilijk.

Na de vergadering zijn alle wijk- en dorpsraden nog eens bezocht, waarbij hun werd verzocht een kruisje en een handtekening te plaatsen. Er is zagezegd een kruisjestocht georganiseerd, met een onduidelijk doel. De vraagstelling met betrekking tot het zetten van die kruisjes was nogal curieus. Er werd een keuze geboden uit twee kolommen:

1. wijk- en dorpsraden die aan de slag willen met de nieuwe werkwijze, na behandeling van de notitie in de commissie AZ op 19 oktober 2009;
2. wijk- en dorpsraden die dat niet willen.

Wij weten niet wat in de commissievergadering van 19 oktober 2009 is veranderd, dus waarom het na 19 oktober anders zou zijn, weten wij niet. De vraag of men in de werkwijze als omschreven in het rapport 'Samen-werken aan Weert' een geschikte of werkbare vorm van samenwerken ziet, is wederom angstvallig vermeden.

Bij het ophalen van de kruisjes is, naar wij hebben vernomen, door diverse wijk- en dorpsraden uitgebreid gewezen op knelpunten die in de voorgestelde aanpak zitten. Daarbij zijn allerlei antwoorden gegeven en toezeggingen gedaan, waarmee vooral is benadrukt dat er eigenlijk niets verandert en dat alleen de coördinatoren van de wijk- en dorpsraden meer zeggenschap krijgen. Dit heeft voor nogal wat verwarring gezorgd. Als straks bij een te houden evaluatie weer aan wijk- en dorpsraden wordt gevraagd of zij wel of niet willen doorgaan met de ingevoerde aanpak, kunnen we de kruisjes nu alvast wel zetten.

Ook de dorpsraad Laar is, als laatste in de rij, bezocht. Op de vraag wat de consequentie zou zijn als wij voor het kokommetje 'niet' zouden kiezen, werd geantwoord dat dat niet duidelijk is. Op de vraag of het de bedoeling was dat wij nog zouden toelichten waarom wij in de kolom 'niet' wilden tekenen, werd geantwoord dat dit eigenlijk niet van belang was. Wij hebben er, net als andere wijk- en dorpsraden, toen maar een voetnoot bij geplaatst. Voorts hebben wij gevraagd de lijst te mogen kopiëren, maar dat werd niet goed gevonden. Erg onlogisch allemaal en weinig transparant. Wij hebben de lijst overigens nog steeds niet.

Het is ons duidelijk dat het de bedoeling is dat het voorliggende rapport er hierheen doorheen gejaast wordt en dat waarschuwingen dat het niet zal werken als ongemakkelijk worden ervaren en dus opzij geschoven. Het is onlogisch dat het voorliggende rapport wordt behandeld, zonder dat de inhoud van een nog te verschijnen rapport over burgerparticipatie bekend is. We sluiten als het ware een hypotheek af, wetend dat er nog twee koopsompolissen komen, waarvan wij de inhoud niet kennen.

Ik sluit af met een variant op een recente uitspraak van de heer Lakeman, die sprak over het presidium van de Nederlandsche Bank. Als hele intelligente mensen hele onlogische dingen gaan doen, word ik achterdochtig. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel meneer Timmermans. Ik stel de leden van de raad voor deze bijdrage desgewenst te behandelen bij het desbetreffende agendapunt. Het woord is thans aan de heer Mertens.

De heer Mertens: Goedenavond voorzitter, wethouders en de rest van de mensen uit Weert. Mijn inspraak heeft betrekking op de BIZ, binnenkort een soort steun die wij als ondernemers gaan betalen. Daarover heb ik de volgende vragen te stellen. Wij hebben 250 winkeliers en horecamensen en ongeveer 250 dienstverlenende en overige ondernemers in de binnenstad, die straks gezamenlijk €197.500,- zullen opbrengen. Hoeveel euro's gaan op aan de organisatie, bijvoorbeeld het centrummanagement, het secretariaat, etc.? In welke verhouding staan die kosten tot het opgehaalde geld? Uit de huidige begroting kan ik het niet opmaken, maar 10% van de €197.500,- zou ik acceptabel vinden. Wat draagt de gemeente Weert dadelijk bij? Er zijn nogal wat gemeenten die een royale bijdrage bovenop de reclamebelasting geven, oftewel hier de BIZ.

Kortom, wij hebben als ondernemers – nu circa 160 – ongeveer €60.000,- jaarlijks opgehaald en daar alles van moeten doen op vrijwillige basis. Nu halen we, als we tenminste 2/3de van de 251 stemmen binnenhalen, bijna twee ton op en het zou bijzonder vervelend zijn als daarvan al bijna de helft zou worden opgesoupeerd aan kosten. Ik hoop, last but not least, dat, als wij als ondernemers straks die twee ton binnenhalen, de gemeente misschien nog een tonnetje erbij zal schuiven.

(Tijdens de bijdrage van de heer Timmermans is de heer Weekers te 19.41 uur ter vergadering gekomen.)

De voorzitter: Dank u wel, meneer Mertens. Ook voor deze bijdrage geldt dat ze door de leden van de raad desgewenst kan worden betrokken bij de behandeling van agendapunt 19.

3. Mededelingen.

De voorzitter: Dames en heren. Bericht van verhindering voor deze vergadering is ontvangen van mevrouw Engelen, mevrouw Zaâboul en mevrouw Nouwen. De heer Soyugüzel heeft laten weten rond kwart voor acht ter vergadering te zullen komen en omstreeks tien over negen de vergadering weer te zullen moeten verlaten.

De mededelingen worden voor kennisgeving aangenomen.

4. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 23 september 2009;
- b. vaststellen van de besluitenlijst van de vergadering van 23 september 2009.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden deze notulen ongewijzigd vastgesteld; de besluitenlijst wordt voor kennisgeving aangenomen.

5. Vaststellen van de agenda.

De voorzitter: Dames en heren. Bij brief van 2 november is u een aanvullende agenda toegestuurd met twee extra brieven ex artikel 40 van het reglement van orde, met het verzoek om mondelinge beantwoording, een van de heer Heijmans over de verkeerssituatie op de Roermondseweg en een van mevrouw Op den

Kamp inzake de jongste berichten omtrent het St. Jans Gasthuis in Weert. De brieven zullen als nummers d en e worden toegevoegd aan agendapunt 22.

Vandaag is voorts een gewijzigde verordening 'Bedrijveninvesteringszone' ontvangen, verband houdend met agendapunt 19, met een begeleidende brief van wethouder Strous. Deze verordening komt in de plaats van de verordening die eerder is geworden.

De agenda wordt aldus aangepast vastgesteld.

(De heer Soyugüzel komt te 19.46 uur te vergadering.)

Hamerstukken

- 6. Beschikbaar stellen van een krediet van € 5.735.000,= ter realisatie van de nieuwbouw voor de huisvesting van de brandweer (raadsvoorstel 09 11 132).**
- 7. Wijzigen 'Speelautomatenverordening' conform het gedereguleerde VNG-model (raadsvoorstel 09 11 133).**
- 8. Uitbreiden van de Subsidieverordening Welzijn 2006 (raadsvoorstel 09 11 134).**
- 9. Herinrichten openbare ruimte sportpark St. Theunis, aanpassing rotonde Parklaan en aanleg fietspaden (raadsvoorstel 09 11 135).**
- 10. Beschikbaar stellen krediet aanpassen onderwijslocatie Emmasingel (voormalige basisschool Aan de Bron) ten behoeve van de tijdelijke huisvesting Montessorischool en Korein Kinderplein (raadsvoorstel 09 11 136).**
- 11. Herinrichten Van Halenstraat, Bregterstraat en Maria Luytenstraat (raadsvoorstel 09 11 137).**
- 12. Financieren evenementen 2009 (raadsvoorstel 09 11 139).**
- 13. Afschaffen van periodieke rechtmatigheidsonderzoeksformulieren voor uitkeringsgerechtigden en het introduceren van een gegevensformulier en inkomstenformulier (raadsvoorstel 09 11 140).**
- 14. Onttrekken van een deel van de Nelissenhofweg aan het openbaar verkeer (raadsvoorstel 09 11 141).**
- 15. Inrichten, beheren en exploiteren van een achteraf betaald parkeren terrein, te weten Walburgpassage / Kromstraatgarage (raadsvoorstel 09 11 142).**
- 16. Besluiten een budget van €70.000,- beschikbaar te stellen voor de kosten van invoering van de omgevingsvergunning (raadsvoorstel 09 11 143).**
- 17. a) Vaststellen van de verordening duurzaamheidslening gemeente Weert;
b) beschikbaar stellen van een krediet van € 450.000,- ter uitvoering hiervan (raadsvoorstel 09 11 144).**

21. a) **Beschikbaar stellen van een krediet van € 425.000,- ten behoeve van de voorfinanciering voor de verwerving van de woning Wilhelminastraat 63;**
b) **kenbaar maken van eventuele wensen en/of bedenkingen betreffende de overeenkomst tot koop en levering van de gronden en opstallen gelegen aan de Wilhelminastraat 63 ten behoeve van de gebiedsontwikkeling Wilhelminasingel-Drieveldlaan (raadsvoorstel 09 11 146).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform deze voorstellen van burgemeester en wethouders besloten.

Bespreekstukken

18. **Vaststellen van de nieuwe afspraken set wijkgericht werken zoals verwoord in de notitie 'Samen-werken aan Weert' (raadsvoorstel 09 11 131).**

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Door diverse partijen is veel tijd en energie gestoken in de totstandkoming van deze notitie. Aanleiding voor dit nieuwe concept vormden een viertal moties, ingediend bij de begrotingsbehandeling 2008 in november 2007. Samengevat vormde de onvrede bij diverse wijk- en dorpsraden over de samenwerking met de gemeente, en in het verlengde daarvan met diverse co-partners, de reden om deze samenwerking tegen het licht te houden. Via een onderzoeksrapport en een symposium met alle wijk- en dorpsraden resulteerde dit in het concept dat nu op de agenda staat. Ook het college van burgemeester en wethouders, diverse ambtenaren en raadsleden waren daarbij aanwezig, de raadsleden in de functie van toezichthouder, want de inbreng van de wijk- en dorpsraden was maatgevend. Tijdens de vergadering van de commissie AZ bleek echter dat diverse wijk- en dorpsraden moeite hadden met dit concept. Over het raadsvoorstel heeft een stevige discussie plaatsgevonden, mede doordat drie insprekers namens de dorpsraad Laar, de dorpsraad Alweerderheide en de wijkraad Rond de Kazerne kritische tot zeer kritische kanttekeningen plaatsten bij deze notitie en bij het draagvlak hiervoor onder de wijk- en dorpsraden. Die kritiek concentreerde zich op het feit dat het concept te ingewikkeld zou zijn en daardoor niet duidelijk was hoe de verantwoordelijkheden in het overleg liggen en op welke wijze de budgetten in de toekomst worden bepaald en besproken. Aan de werkbaarheid en uitvoerbaarheid bestond grote twijfel. Na nogmaals een verificatie door de ambtelijke organisatie bleek dat de meeste wijk- en dorpsraden zich met deze kanttekeningen toch in deze afspraken kunnen vinden.

Wat is eigenlijk de positie van de wijk- en dorpsraden in het overleg met de gemeente? Iedere wijk- en dorpsraad heeft een eigen identiteit, achtergrond en wijze van totstandkoming. Iedere wijk- en dorpsraad opereert daarom ook vanuit de eigen problematiek, ontwikkelingsmogelijkheden en prioriteiten. Daarom is er ook geen blauwdruk voor de samenwerking met de wijk- en dorpsraden; die is er nooit geweest en moet er ook niet komen, want het blijft maatwerk. Op één plaats bijvoorbeeld wordt het wegvallen van een buurtplatform betreurd, terwijl dit op andere plaatsen nooit bestaan heeft en toch een goed overleg met de gemeente en

partners is gerealiseerd. Ik pleit voor behoud van deze diversiteit: behoud en koester dit, het geeft iedere wijk of dorp zijn plaats in het bestel.

Het concept wekt de indruk dat te veel in het overleg wordt geformaliseerd. Daaraan blijkt duidelijk geen behoefte te bestaan. Structuur aanbrenge is prima, maar informeel overleg brengt vaak het snelste resultaat. Iedere wijk- en dorpsraad kan die elementen uit de afsprakenset halen die men van belang vindt voor een goede samenwerking. Geef actief steun aan wijk- en dorpsraden die dit bestuurlijk nodig hebben en ga geen goed lopende samenwerkingsstructuur met een wijk- of dorpsraad formaliseren, alleen omdat zo'n formalisering beter in je interne organisatiestructuur past, want dan ben je als gemeente van binnen naar buiten aan het werken in plaats van andersom. Met andere woorden: pas deze afspraken en elementen eruit toe waar het nodig is en de vraag ernaar bestaat. Zowel de gemeente als de wijk- en dorpsraden dienen zich te realiseren dat een goede samenwerking tussen partijen staat of valt bij de kwaliteit van het overleg. Het blijft mensenwerk, en dat is prima, zo lang iedere partner beseft dat hij hierin moet investeren en wederzijds begrip de boventoon voert.

Tot slot ontvang ik mede naar aanleiding van de aanbevelingen uit het onderzoeksrapport van SBGO graag een reactie op de volgende vragen. Is het college voorstander van een wijkwethouder? Leidt clustering van het overleg met wijk- en dorpsraden, zoals u voorstelt ten aanzien van de leefbaarheidsagenda's, op termijn tot clustering van deze wijk- en dorpsraden? Hierover wil ik duidelijkheid. Is dit wat u op termijn beoogt: een opstapje naar clustering, eenvoudigweg om het aantal wijk- en dorpsraden terug te brengen en vanuit de gemeente beter te kunnen organiseren en beheren? Betekent het voorgestelde overleg van wijk- en dorpsraden op directieniveau, zoals het geformuleerd wordt, dat de gemeente zich meer en bewust op afstand stelt?

Met waardering heb ik gelezen dat de woningstichting Wonen Weert geen verschil maakt tussen onderlinge wijk- en dorpsraden bij haar aanpak van de leefbaarheidsitems. Dat is een prima instelling. Kunt u iets meer vertellen over de manier waarop dat in zijn werk gaat in dorpen waar Wonen Weert geen woningen in beheer heeft? Wanneer vindt een evaluatie plaats van deze nieuwe werkwijze en informeert u de raad?

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Om te beginnen hecht ik eraan toe te lichten hoe het misverstand is ontstaan dat door de heer Timmermans is geschetst; daarbij is immers mijn naam genoemd. In de vergadering van de commissie AZ van maandag 19 oktober jl. hebben drie sprekers, de heer Timmermans van de dorpsraad Laar, de heer Masschelein van de dorpsraad Altweerderheide en de heer Van Staij van de wijkraad Rond de Kazerne gebruik gemaakt van het spreekrecht bij het agendapunt 'Afsprakenset wijkgericht werken'. In hun spreekbeurt attendeerden de sprekers op punten uit de notitie van 23 september jl., waardoor ik automatisch heb aangenomen dat zij ook in het bezit waren van de bijlage bij deze notitie, waaronder de conclusies van een inspraakronde op 22 september jl. Na de spreekbeurt van de insprekers heb ik verwezen naar deze bijlage, waarin via kruisjes in

diverse kolommen de standpunten van de wijk- en dorpsraden worden aangegeven. Uit de conclusie-kolom concludeerde ik dat elf wijk- en dorpsraden aan de slag wilden met de nieuwe werkwijze, terwijl van vijf wijk- en dorpsraden geen kruisje in deze kolom te bekennen was. Enkele van die vijf waren volgens de bijlage niet aanwezig geweest op de inspraakronde op 22 september, maar twee van de vijf hadden een kruisje staan in de kolom 'niet akkoord met het in procedure brengen / voorstander van extra inspraakronde'. Deze twee heb ik bij naam genoemd: de wijkraad Rond de Kazerne en de dorpsraad Altweerderheide. Uit de bijlage had ik niet de conclusie kunnen trekken dat er weinig draagvlak was onder de zestien wijk- en dorpsraden voor de notitie. Dat was er niet uit op te maken, terwijl die indruk wel gewekt was door de drie eerder genoemde insprekers. Ik heb daarop gevraagd of de kruisjes niet goed stonden en ik als commissielid op het verkeerde been zou zijn gezet door die bijlage. Het antwoord was ja. Een week lang heb ik daardoor in de veronderstelling geleefd – en ik druk me voorzichtig uit – dat het vertrouwen weg was en dat het niet goed boterde tussen het college en minstens enkele wijk- en dorpsraden. Afgelopen maandag, 2 november, heb ik die mening gelukkig kunnen verlaten. Het misverstand is aan mij te wijten, dus dat is minder erg. Ik heb, zoals gezegd, bij de twee kruisjes van 'niet akkoord' de wijkraad Rond de Kazerne en de dorpsraad Altweerderheide genoemd, terwijl de kruisjes stonden bij de dorpsraden van Altweerderheide en Laar. Een telefoontje van de heer Timmermans afgelopen maandag heeft mij dat duidelijk gemaakt. Hij attendeerde mij op de verspreking die door mij gemaakt zou zijn. De advieslijst van de commissie AZ gebruik ik meestal als notulen van deze vergadering, maar daarin was de verspreking niet terug te vinden en dus ook de correctie niet.

Normaal gesproken beluister ik niet het gesprokene in een vergadering, omdat mijn vrouw vindt dat ik te veel naar mezelf luister. In dit geval heb ik haar verwijtende blikken getrotseerd. Ik heb het verslag beluisterd, en inderdaad: die verspreking heb ik gemaakt. De kruisjes stonden niet zoals ik ze opnoemde in de commissie AZ. Het mag raar klinken, maar ik ben blij dat het misverstand is veroorzaakt door een menselijke verspreking en niet is wat ik een week lang gedacht heb. Ik hoop dat iedereen zand over mijn verspreking kan storten en dat we overgaan tot de orde van de dag, dus dit agendapunt, waarover ik het een en ander wil zeggen.

Mijn eerste opmerking betreft de tekst van dit agendapunt. Deze kan tot verwarring leiden voor luisteraars en minder ingewijden. De titel luidt: vaststellen van de nieuwe afspraken set wijkgericht werken zoals verwoord in de notitie 'Samenwerken aan Weert'. De nieuwe afspraken set bestaat uit drie notities en de tekst van het agendapunt wekt de indruk dat we die drie notities vaststellen, terwijl we de inhoud van maar een derde deel van de set zullen vaststellen, namelijk de notitie 'Samenwerken aan Weert'. Verder vindt de SP het vreemd, maar daarvoor zult u ongetwijfeld een goede verklaring hebben, dat de tweede notitie 'Spelregels gemeente Weert en wijk- en dorpsraden' niet samen behandeld wordt met de eerste notitie, omdat het één namelijk sterk verbonden is met het ander. Ik koop wel eens een andere uitvoering van het Ganzenbordspel voor mijn kleinkinderen. Ik

heb er echter nooit zin in de kleine lettertjes van de spelregels te lezen en ook drie beurten wachten als ik in de put zit vind ik te veel van het goede. Met andere woorden: ik bepaal dan zelf de spelregels, maar als ik dat niet doe voordat we gaan spelen en niet in goed overleg, dan rollen de ganzen en de dobbelstenen door de kamer!

Over de inhoud van de notitie 'Samen-werken aan Weert' is veel gezegd in de commissie AZ op 19 oktober. Het heeft geen zin alles te herhalen. Op 29 oktober hebben we een standpuntenoverzicht met kruisjes gekregen, waaruit kan worden opgemaakt welke wijkraden verder willen, en dat is de overgrote meerderheid, zo blijkt uit de kruisjes. Het is echter een belangrijk signaal dat enkele wijkraden gebruik hebben gemaakt van het inspreekrecht in de commissie AZ, terwijl er ook raden zijn die hun bezorgdheid en twijfel hebben vastgelegd en naar de raad gestuurd. Dat ze uiteindelijk meedoen, is prima, maar het zou goed zijn om deze signalen serieus te nemen, nu vast te leggen en mee te nemen bij de eerste evaluatie. Verder pleit de SP voor een jaarlijks structureel contact tussen wijk- en dorpsraden en de vakcommissie AZ. In de 19 aanbevelingen die het SGBO heeft gedaan staat namelijk onder aanbevelingspunt 8 het volgende: "*Zorg voor structurele contacten tussen gemeenteraad en wijk- en dorpsraden.*" In de notitie is hier niets van terug te brengen, terwijl het wijk- en dorpsgebeuren bij uitstek van belang is voor de raadsleden, die uiteindelijk zijn gekozen door die bewoners. Daarom dienen wij samen met de fractie van D66 de volgende motie in:

"De raad,

in vergadering bijeen op 4 november 2009;

overwegende dat:

- in het overzicht 'Standpunten wijk-en dorpsraden in het proces nieuwe werkwijze voor wijkgericht werken' van 29 oktober jl. is aangegeven dat de overgrote meerderheid van de Weertse wijk-en dorpsraden geneigd is op de ingeslagen weg, aangegeven in de notitie "Samen-werken aan Weert", door te willen gaan;
- er niet voorbij moet worden gegaan aan de door diverse wijk-en dorpsraden geuite schriftelijke en uitgesproken bezwaren en twijfels;
- in de 19 aanbevelingen die het SGBO heeft gedaan onder aanbeveling punt 8 het volgende staat: "Zorg voor structurele contacten tussen gemeenteraad en wijk-en dorpsraden";
- er geen structurele contacten te vinden zijn in de notitie op dit gebied omdat:
de raadscommissie Algemene Zaken in het verleden de vakcommissie reeds was en dit zo blijft, volgens de notitie;
er in het verleden wederzijds initiatieven genomen konden worden om elkaar te informeren en dit zo blijft, volgens de notitie;
er verandert op dit gebied dus niets, terwijl dit wel een uitdrukkelijk aandachtspunt was;

draagt het college op om:

- de momenteel geuite schriftelijke en uitgesproken verwachte belemmeringen door bestuurders van wijk- en dorpsraden te registreren en te betrekken bij de eerste evaluatie;

- het tijdstip van deze eerste evaluatie niet vaag te houden met de omschrijving "medio 2011" maar uiterlijk een jaar na invoering van de nieuwe werkwijze de eerste evaluatie uit te brengen;
 - bij deze eerste evaluatie en bij de volgende jaarlijkse evaluaties te betrekken de raadscommissie Algemene Zaken;
- en gaat over tot de orde van de dag." (motie nr. 1)

Voorts willen wij een motie indienen betreffende een oud en steeds weer terugkerend item, namelijk de legitimiteit van de voorstellen van de wijk- en dorpsraden. De kern van de hele notitie is volgens de SP de belevingsinformatie vanuit de bewoners van de diverse wijken en dorpen, waarbij de besturen van de raden een belangrijke rol vervullen. Uit deze informatie worden namelijk de leefbaarheidsagenda's geboren van elke wijk en dorp. Is de belevingsinformatie niet juist, of wordt deze niet juist doorgegeven, dan is de kans op een misgeboorte aanwezig en daar zit niemand op te wachten. De taak van de bestuurders is dus erg belangrijk: het stimuleren en vergaren van belevingsinformatie en deze zodanig doorgeven dat de bewoners van een wijk of dorp zich erin kunnen herkennen. Wie zijn die bestuurders en hoe kunnen zij weten wat er in een wijk of dorp leeft? De notitie besteedt hier twee zinnen aan: *“Wijkraadsleden zijn betrokken en actieve mensen die wonen in de wijk. Hun doelstelling is het stimuleren van de leefbaarheid en het bevorderen van de sociale samenhang.”* Het zijn twee mooie zinnen, maar of dit zal lukken, alleen omdat we het omschrijven als doelstelling, is nog maar de vraag, alle goede bedoelingen ten spijt. De SP meent dat er meer zekerheid moet komen dat de aangeleverde belevingsinformatie gedragen wordt door de bewoners van wijken en dorpen. Wij voelen ons hierin gesterkt door de punten 11 en 13 van de aanbevelingen uit het SGBO-rapport. Punt 11: *zorg voor open democratische structuren in de wijken en dorpen*. Punt 13: *spreek met elkaar af wat je kunt en mag verwachten*. Daartoe dienen wij de volgende motie in:

- “De raad
in vergadering bijeen op 4 november 2009;
overwegende dat:
- de notitie 'Samen-werken aan Weert' zeker weer een stap voorwaarts is in het dynamische proces om mensen meer te betrekken en zich verantwoordelijk te laten voelen voor hun leefomgeving;
 - de rol van bewoners en bestuurders van wijk-en dorpsraden daarin centraal moet staan omdat zij de belevingsinformatie aan moeten geven;
 - in de notitie teveel wordt uitgegaan van toevalligheden dat deze rollen goed ingevuld zullen worden;
 - in de praktijk blijkt dat veel bewoners zich niet herkennen in de standpunten en acties van hun wijk- of dorpsraad;
 - er vanuit de gemeente eisen gesteld mogen worden aan de adviezen van hun gesprekspartners;

- het college een notitie 'Spelregels gemeente Weert en wijk- en dorpsraden' gaat opstellen, waarin nieuwe subsidieafspraken worden vastgelegd tussen gemeente en wijk- en dorpsraden;

draagt het college op om:

in de nog op te stellen notitie: 'Spelregels gemeente Weert en wijk-en dorpsraden' totstandkomingseisen, voorwaarden en criteria vast te leggen waaraan de representativiteit van adviezen van wijk- en dorpsraden voortaan wordt getoetst;

en gaat over tot de orde van de dag."

(motie nr. 2)

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. In 1998 bracht de gemeente Weert een eigen blad uit, 'Weert investeert' geheten, waarin een van uw voorgangers onder de kop 'Buurtbeheer veroverft Weert' schreef: "*Onderlinge afstemmen en een goede communicatie zijn kort gezegd de belangrijkste pijlers van buurtbeheer. Uitgangspunt is dan ook het verbeteren van de leefbaarheid in dorpen en wijken door samenwerking en onderlinge afstemming tussen diverse partijen.*" Het is nu tien jaar later; zo lang zijn we in Weert al bezig om met elkaar de leefbaarheid van wijken en dorpen op te pakken. Meerdere keren is in deze raad door meerdere partijen, en zeker ook de PvdA, gewezen op de manier waarop dorps- en wijkraden hun participatie met de partners en met de gemeente beleefden. Door de jaren heen zijn verschillende stukken verschenen waarin gepoogd werd daar iets aan te doen. Het rapport dat op verzoek van meerderen in deze raad vorig jaar werd opgesteld om nu eens zichtbaar te krijgen hoe de positie van dorps- en wijkraden is en hoe gecommuniceerd wordt, ook met partners, heeft het resultaat opgeleverd waarover wij het vanavond zullen hebben; het is, zoals terecht is opgemerkt, een van de drie rapporten. De commissie AZ heeft er twee keer over vergaderd. Een van die keren was ik zelf aanwezig en toen heb ik gevraagd wat nu het verschil is met het oude buurtbeheer. Die vraag is beantwoord en ik heb zelf gezegd dat wat goed is, is dat nu eens een splitsing is gemaakt tussen wijkgericht werken en interactief werken, want door de jaren heen is duidelijk gebleken dat ook andere partijen zowel door de gemeente gevonden worden als dat zij de gemeente vinden, los van de vraag of er een dorps- of wijkraad achter zit. Desalniettemin hebben wij in deze gemeente met een fenomeen te maken dat dorps- of wijkraad heet. Communicatie is altijd erg belangrijk geweest en daar zit ook de grootste vorm van kritiek. Het is niet alleen vanavond naar voren gekomen, het is door de jaren heen een kritiekpunt geweest: het niet nakomen van afspraken. Zowel door ons als door andere fracties is wel de vraag gesteld of daarvoor een organisatie moet worden opgetuigd gelijk een kerstboom, die dit zou kunnen voorkomen. Dat kan natuurlijk. Als iedereen dat wil, wie zijn wij dan om daarvan iets te zeggen? Toch wil ik er iets van zeggen, omdat door de jaren heen steeds weer terugkomt dat het altijd valt of staat met de personen die daar zitting in hebben. U gaat nu een kerstboom optuigen voor het wijkgericht werken met heel veel lagen erin. De kritiek die ik daarover heb gelezen, en gehoord van verschillende dorps- en wijkraden, is dat u wel zegt dat het 'bottom up' is, maar dat sterk de indruk bestaat dat het toch van bovenaf wordt opgelegd. Immers, zo luidt de kritiek: een directie, waar alle directeuren van de partners in zitten, kan bepalen wat er in onze wijk gaat gebeu-

ren. Kortom, er bestaat nogal enige terughoudendheid ten aanzien van de structuur.

Wat betreft de ondertekening van de verschillende dorps- en wijkraden, ben ook ik ervan uitgegaan dat het voor iedereen toegankelijk zou zijn, maar blijkbaar is dat niet zo en dat vind ik heel erg jammer. Waarom zo geheimzinnig doen over iets wat democratisch gewoon tot de orde van de dag hoort? Van het college wil ik dan ook graag vernemen waarom het op deze manier is gebeurd.

De PvdA-fractie heeft voorts nog de volgende vragen te stellen. Kunt u mij vertellen of de bestaande structuren die nu gelden gehandhaafd worden? Ik verwijs in dit verband naar een opmerking van de wijkraad Leuken, die heeft aangegeven momenteel over een hele goede infrastructuur en over een goed overlegorgaan te beschikken en dat prima te vinden.

Als deze notitie wordt vastgesteld, betekent dat dan dat de dorps- en wijkraden die niet meedoen buiten de boot vallen? En wat doen we als men wel mee doet, maar een andere vorm kiest? In het verleden zijn afspraken gemaakt met partijen. Worden die nog nagekomen, of beginnen we met een schone lei?

Wat bent u van plan te doen met de forse kritiek die is geuit in de commissie AZ? Ik was er helaas zelf niet bij, maar ik heb het nageluisterd en ik hoorde de vervangend wethouder, de heer Coolen, op de achtergrond duidelijk met zijn pen slaan, waaruit bleek dat hij op dat moment behoorlijk geïrriteerd was. Ook vanavond hebben wij van de spreker weer kritiek te horen gekregen, waarin argwaan doorklonk en het niet hebben van vertrouwen. De verantwoordelijk portefeuillehouder voor dorps- en wijkraden zal daar iets mee moeten doen. Welk gevoel hebt u bij dit alles?

Een vraag heb ik ook over de zwaarte van de organisatie. Het is goed bedoeld, bottom up, maar de vrees leeft – ik zei het zojuist al – dat het top down zal worden en dat de directie beslist. Hoe ziet u dat zelf?

Over de evaluatie heeft de SP al iets gezegd en het CDA heeft iets voorbereid waarbij ik me heb aangesloten, zodat u dat direct van het CDA te horen krijgt.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Op zoek naar een nota die ons past, heb ik opgeschreven, en er is een hele lang weg gegaan om te komen tot wat hier voorligt. Het woordje ‘ons’ is wat mij betreft cruciaal in die zin. Met wat de heer Egging heeft opgemerkt over de verscheidenheid tussen de verschillende wijk- en dorpsraden, ben ik het van harte eens: iedere wijk- en dorpsraad is anders. Daarnaast hebben we ook nog te maken met een aantal professionele partners en een gemeente. Maak dan maar eens een nota die door iedereen applaudisserend wordt ontvangen! Daarom is gekozen voor een weg waarbij een symposium is gehouden en daarin was al heel erg goed duidelijk dat er zoveel verschillen waren. Een vier-tal wijk- en dorpsraden is gevraagd of daaraan zonder mandaat meegewerkt kon worden. Met dat feit, geen mandaat en geen terugkoppeling, begint de verwarring al in de communicatie. Uiteindelijk zal het daarom draaien: welk verwachtingspatroon heeft men van het instrument dat nu voorligt? Als het namelijk niet uitkomt, ontstaat teleurstelling.

Bij de communicatie wil ik graag eens vertellen hoe dat in zijn werk kan gaan. Na de vergadering van de commissie AZ, waarin de plaatsvervangend portefeuillehouder had toegezegd dat er nog een rondje gemaakt zou worden langs de wijk- en dorpsraden, had het CDA een fractievergadering op locatie. In elke cyclus doen we dat in een wijk of dorp en naast de wijk- of dorpsraad zijn daarbij ook de bewoners van harte welkom. In het kader van de behandeling van deze nota spraken we daar natuurlijk over deze nota en er werden toen dingen gezegd over het rondje dat de ambtenaar had gemaakt, die ons hooglijk verbaasden. We hebben er uitvoerig over doorgevraagd, want het was een 'heet' onderwerp. De dag daarop belde ik met de ambtenaar en daar was het beeld dat uitvoerig, anderhalf uur lang, uitleg was gegeven en dat men het eens was toen men uit elkaar ging. In minder dan zestien uur tijd heb ik twee mensen gesproken die elkaar gesproken hadden en ik kreeg twee verschillende verhalen te horen, die ik geen van beide in twijfel trek. Zo kan het werken in communicatie: als de één de term 'professionele partners' gebruikt, kan de ander dat invullen als: dat is mijn buurtplatform, want daar zitten die professionele partners. Communicatie lijkt zo neer te komen op zo dicht mogelijk langs elkaar doorpraten, en dat is verrekte lastig.

Het doel van deze nota is dat we het verleden loslaten, omdat het toen niet werkte, en dat we naar een nieuwe werkwijze gaan. Daarvoor is een traject ingezet en uiteindelijk zal het samenwerken met professionele partners aan leefbaarheid het resultaat moeten zijn. Het voordeel is dat zo op basis van een leefbaarheidsagenda gewerkt kan worden, wat commitment impliceert tussen wijk- en dorpsraden, gemeente en professionele partners, maar ook budget betekent. Het zou het de wijk- en dorpsraden gemakkelijker moeten maken, omdat ze professioneel worden ondersteund. In hoeverre je die professionele ondersteuning wilt, hangt natuurlijk van jezelf af. Het zal niet zo mogen zijn dat de gemeente gaat opdragen wat je in die wijk moet doen. De leefbaarheidsagenda maak je samen, en als die eenmaal gemaakt is en er commitment over bestaat, heb je de mogelijkheid dat je professioneel ondersteund wordt. Naar de mening van het CDA is dat in ieder geval een goede stap vooruit.

Een paar woorden blijven nog wat hangen, en dat is 'maatwerk' en het ontwikkelen en gaandeweg flexibel werken aan deze nota. Daarom hebben wij een amendement voorbereid, dat wij samen met de PvdA bij deze indienen. Het luidt als volgt:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen op 4 november 2009;
onderwerp: nota 'Samen-werken aan Weert, Wijkgericht werken met partners';
overwegende dat:

- het van belang is dat wijk en dorpsraden, professionele partners en gemeente zich in grote lijnen kunnen vinden in de nota 'Samenwerken aan Weert, Wijkgericht werken met partners';
- tijdens contacten met gemeente en wijk-en dorpsraden is gebleken dat deze nota op meerdere manieren geïnterpreteerd wordt waardoor het verwachtingspatroon niet gelijk is;

- hierdoor een spraakverwarring kan ontstaan en het doel om samen te werken aan leefbaarheid niet gehaald wordt.

wijzig het voorstel zodat het als volgt komt te luiden:

- a. De inhoud van de nieuwe werkwijze zoals verwoord in de notitie 'Samen-werken aan Weert' vast te stellen.
- b. De nota 'Samen-werken aan Weert' als instrument in de vorm van maatwerk in te zetten en gaandeweg aan te passen aan de behoeften van de wijk- en dorpsraden, gemeente en professionele partners.
- c. Over één jaar een evaluatie uit te voeren waarbij wijk- en dorpsraden, professionele partners en gemeente (raad, college en ambtelijke organisatie) betrokken worden.

en gaat over tot de orde van de dag."

(amendement nr. 1)

Misschien vraagt u zich nu af wat de meerwaarde hiervan is, omdat in de nota immers al staat dat een evaluatie zal worden uitgevoerd. Ik meen echter dat het een goed signaal is om ten behoeve van de mensen die zich zorgen maken en een ander verwachtingspatroon hebben, in het besluit neer te zetten dat maatwerk zal worden ingezet, dat gaandeweg een aanpassing zal plaatsvinden aan de behoeften en dat na een jaar een strakke evaluatie zal worden uitgevoerd waarbij wijk- en dorpsraden, professionele organisaties en gemeente zullen worden betrokken. Daarmee wordt volgens ons aangegeven dat alle partners serieus worden genomen. Ik hoop van harte dat de vraag van de heer Marechal wat er nu zal gebeuren met een wijk- of dorpsraad die niet meedoet helemaal niet aan de orde hoeft te komen en dat het vertrouwen aanwezig is om op deze manier te werken.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Door mijn voorgangers is al heel veel gezegd over de reacties van wijk- en dorpsraden die gedurende dit hele proces gegeven zijn. Ook wij zijn bij een van de twee besprekingen in de commissie AZ aanwezig geweest, waarin wij onder meer hebben gevraagd hoe omgegaan zal worden met de budgetten die nu allemaal bij elkaar worden gezet. Er wordt uiteindelijk heel veel geld bij elkaar gelegd en op basis van plannen zal dat uitgegeven worden. Op onze vragen destijds op basis van welke criteria dat gebeurt, wat voorrang zal krijgen, welk project wel mag en welk niet, hebben wij niet echt een helder antwoord gekregen en dat is ook de reden geweest waarom wij samen met de SP een motie hebben opgesteld over de bezwaren van de wijk- en dorpsraden. Er zitten goed elementen in het plan en wij zijn het ermee eens dat het een kans moet worden gegeven en dat gezorgd moet worden voor maatwerk. Het amendement dat zojuist is ingediend door het CDA, en mede is ondertekend door de fractie van de PvdA, sluit daar goed op aan en hoewel ik het nog even goed moet doorlezen, denk ik wel dat wij daarin mee kunnen gaan.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. De bedoeling van de wijk- en dorpsraden is veel meer mensen erbij te betrekken en zich veel meer verantwoordelijk te laten voelen voor hun eigen wijk of dorp. Het is begonnen met 'Buurtbeheer op weg naar meer', waarbij ik als raadslid van het begin af aan betrokken ben ge-

weest, en werkendeweg is gezocht naar allerlei praktische oplossingen. Frustrerend is te merken dat mensen zich afvragen of de afspraken die worden gemaakt wel altijd worden nagekomen. Bij de inspraak hebben we dat nog te horen gekregen en het is overigens niet nieuw, want tien jaar geleden was het ook al zo.

In de voorliggende notitie zijn een aantal heldere uitgangspunt gekozen. Met wat andere woorden ben ik er de term 'afpraak is afspraak' in tegengekomen en daar houd ik wel van. Goed is ook dat met deze aanpak niet alleen de gemeente in het kader van buurtbeheer met de wijk- en dorpsraden om de tafel zit, maar dat structureel ook andere partners erbij zitten, politie, woningbouwvereniging en welzijnswerk.

Vorige sprekers hebben gezegd dat iedere wijk of dorp anders is, en dat is zo. Ook het ambitieniveau is overal anders. Deze notitie, dit nieuwe beleidskader, zoals het zo mooi heet, mag wat mij betreft geen keurslijf worden. Het mag er niet toe leiden dat mensen zich geremd voelen in het werk dat ze de afgelopen jaren hebben gedaan. Het moet meer een stimulans zijn om er de komende jaren mee voort te gaan. Tijdens de commissievergadering hanteerde wethouder Coolen mijns inziens een mooie beeldspraak. Als je op reis gaat en een toer gaat maken, zei hij, willen we wel graag dat iedereen in dezelfde bus zit, maar niet iedereen heeft zin om voorin te zitten, er zijn ook mensen – in dit geval misschien bepaalde wijken of dorpen – die graag achterin gaan zitten en het liever aan anderen overlaten zich actiever op te stellen. Ik vind dat dat in ieder geval mogelijk moet zijn, dus dat er maatwerk mogelijk moet zijn. In de commissie is dat toegezegd.

Na de commissievergadering bestond er wat mij betreft nog maar één heikel punt: hoeveel draagvlak bestaat er voor deze nota, voor dit nieuwe beleid? Insprekers tijdens de commissievergadering deden het voorkomen alsof dat draagvlak er niet was en alsof de stukken die het college aan ons gepresenteerd had daarom niet de volledige waarheid bevatten. Ik moet zeggen dat ik daar behoorlijk van geschrokken was en daarom achtte ik dit niet rijp voor besluitvorming als dat misverstand niet voor de raadsvergadering zou zijn opgelost. Als je het samen wilt doen en er niet alleen gemeente en wijkraden, maar nog andere partners bij wilt betrekken, moet je ook zeker weten dat de neuzen dezelfde kant uit staan.

Afgelopen weekend ontvingen we vervolgens een brief van de burgemeester waarin ons werd gemeld dat het draagvlak er wel degelijk is, dat er weliswaar een of twee wijk- of dorpsraden zijn die zich hierin niet helemaal kunnen vinden, maar dat dat niet betekent dat ze zullen stoppen met de samenwerking. Met andere woorden: die wijk- of dorpsraden gaan misschien achter in de bus zitten, maar de meeste willen vooruit. Voor me ligt een heel lijstje met namen van voorzitters van wijk- en dorpsraden die allemaal getekend hebben en ik ga er dan ook van uit dat dit daadwerkelijk wordt ondersteund. Wat is die handtekening anders waard? Als ik dat bekijk, hoef ik er niet veel woorden meer aan vuil te maken. Ga hiermee aan de slag, zou ik zeggen, zorg er wel voor dat iedereen zich senang voelt, in die zin dat maatwerk mogelijk blijft, en mocht men zich niet helemaal prettig voelen bij de clusterindeling, omdat bijvoorbeeld een dorp bij een aantal andere grote

wijken is ingedeeld, zonder dat men iets met elkaar heeft, zorg dan ook daar voor wat maatwerk.

Inmiddels is een amendement ingediend, waarin er onder andere op wordt aangedrongen de zaak te evalueren en dat ook heel nadrukkelijk in het raadsvoorstel vast te leggen. In het stuk staat al dat een evaluatie zal worden uitgevoerd en ook in de commissie was het toegezegd, en ik heb er geen enkele behoefte dat nu ook nog eens in een amendement vast te leggen. In feite is dit daarom een motie van wantrouwen in de richting van het college, omdat ermee wordt aangegeven dat de woorden van het college kennelijk niet kunnen worden vertrouwd.

De heer Meulen: Het is beslist geen motie van wantrouwen, maar eerder een motie van sympathie jegens de partners. U draait het om.

De heer Weekers: Het college heeft al een evaluatie toegezegd, maar u wilt dat toch nog eens nadrukkelijk vastgelegd hebben. Ik zie daar de meerwaarde niet van in, want als het is toegezegd, gebeurt het gewoon. Als je als raadslid het signaal krijgt dat afspraken niet worden nagekomen, kun je er bovendien meteen op inspelen en de verantwoordelijk portefeuillehouder daarop aanspreken. Ik vind het veel belangrijker dat de gemeenteraadsleden zich hierbij betrokken voelen dan dat hier zo nodig nog eens wordt vastgelegd dat er straks een evaluatie moet komen. Als dingen straks niet lopen zoals mensen op grond van deze afspraken mogen verwachten, zullen ze zich zeker wel tot de raadsleden wenden en die zijn volgens mij mans genoeg om dan bij het college aan de bel te trekken.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Om in de beeldspraak van de bus te blijven: tegenwoordig heeft elke bus wel een navigatiesysteem waarin verschillende wegen kunnen worden ingepland om tot een bepaald doel te komen. Met het CDA ben ik het eens dat dat maatwerk oplevert, anders begint iedereen in de bus te roepen dat hij de snelste weg weet, de kortste weg, of de beste weg. In die zin is maatwerk jegens alle wijk- en dorpsraden aan te bevelen, zeker ook omdat wijk- en dorpsraden zich in de afgelopen tijd pluriform ontwikkeld hebben. Alleen al uit het feit dat een aantal ervaringsdeskundigen hier met andere accenten komen – want ik denk dat alleen de accenten worden verlegd binnen de partijen – blijkt dat een pluriform systeem is ontstaan, en dat zouden we moeten koesteren.

De heer Timmermans heeft zojuist gezegd het gevoel te hebben dat dit stuk erdoor wordt geïgald. Dat gevoel zou je niet kunnen krijgen als je de procedure naloopt die nu gevolgd is. Het stuk is al een keer van de agenda gehaald om de wijk- en dorpsraden eerst een inspraakronde te gunnen en die is er nu geweest, maar ik zie in het stuk eerlijk gezegd weinig of geen veranderingen. De SP spreekt wat dat betreft met ons mee als het gaat om de legitimatie van de voorstellen, of de legitimatie van de wijk- en dorpsraden op zich. In eerdere commissievergaderingen hebben wij daarop aangedrongen, maar we zien er niets van terug, en dat is jammer. Eigenlijk zou je tegen de wijk- en dorpsraden moeten zeggen: ga niet met je gezicht naar de gemeente staan, maar kijk in de richting van de wijk- en dorpsbewoners, want dat is in feite de eerste taak van de wijk- en dorpsraden.

In grote lijnen heeft de heer Egging in zijn betoog aangegeven waar het om gaat en terecht opgemerkt dat we ver moeten blijven van clustering. Op het moment namelijk dat we met clustering van wijk- en dorpsraden te maken krijgen, wordt het systeem logger en groter. Als een wijk of dorp geen raad heeft, zoals op dit moment het geval is, kan het naar de mening van Weert Lokaal niet bestaan dat een andere wijk of dorp dat maar overneemt. Daarmee zouden we ons eigen systeem ondergraven en dat is niet verstandig.

Terug naar onze eerste opmerking over navigeren. Als we strak vasthouden aan één route, zal dat ongetwijfeld leiden tot frustratie van een aantal wijk- en dorpsraden; daarvoor zijn ze al te pluriform. Weert Lokaal pleit er dan ook voor in ieder geval maatwerk te leveren aan alle wijk- en dorpsraden en waar er geen wijk- of dorpsraad is die te stimuleren en in ieder geval in oprichting te krijgen.

De voorzitter: Dames en heren. Namens het college zal ik thans de beantwoording voor mijn rekening nemen.

Voorop staat dat we over een aantal krachtige rapporten beschikken, ook binnen de VNG, zoals 'De wil tot verschil' en het rapport van de commissie-Aartsen met de stelling dat de gemeente de eerste overheid is. Verder wijs ik op de bijdrage van professor Winsemius tijdens het jongste VNG-congres in Almere, waarin hij een pleidooi hield voor het centraal stellen van de burgers, zijnde de ervaringsdeskundigen die weten wat in hun wijk en straat gebeurt en op die manier een belangrijke signaalfunctie hebben in de richting van de gemeentelijke overheid, al dan niet via een wijk- of dorpsraad. De notie dat de burger centraal staat is een wezenlijk onderscheid met de manier waarop vroeger werd gewerkt en daarvan uitgaande is het SGBORapport omgevormd tot de notitie 'Samenwerken in Weert', waarin een knip is gemaakt met betrekking tot het interactieve beleid. Het gaat erom dat de burger centraal wordt gesteld en alle mogelijkheden krijgt om voor zijn stad op te komen. Het zijn immers de burgers die de stad maken en niemand anders. Dat moet naar de mening van het college het vertrekpunt zijn en daarmee zeg ik ook al iets over flexibiliteit en maatwerk. Het is namelijk niet in beton gegoten. De ene burger is immers de andere niet; het zijn allemaal verschillende mensen en dat zullen we op een gegeven moment moeten kunnen duiden.

Het voorstel uit het SGBORapport tot het instellen van wijkwethouders heeft het college niet overgenomen, zodat, zeg ik tot de heer Egging, van wijkwethouders geen sprake is. We kennen in Weert wel projectwethouders. Ik noem wethouder Heuvelmans, die projectwethouder is in het project 'Keent kiest kwaliteit' en wethouder Strous, die projectwethouder binnenstad is en daarmee geografisch voor een belangrijk deel de wijkraad binnenstad covert, maar dat is bepaald niet hetzelfde als een wijkwethouder. Zoals tijdens de coalitieonderhandelingen werd gewenst, is de burgemeester coördinerend portefeuillehouder voor de wijken en dorpen in Weert, en dat doe ik erg graag.

De clustering waarover de heren Egging en Van de Loo hebben gesproken is niet iets wat door de gemeente wordt gestimuleerd. Het is geen doel van de gemeente om tot een vermindering te komen van het aantal wijken en dorpen. Als dat al het

geval is, gebeurt dat bottum up en komt het van wijken en dorpen zelf die vinden dat ze moeten samengaan. De discussie over Weert-Zuid is bekend. Graswinkel heeft om moverende redenen als zodanig geen bestuur meer. Als Keent, Moesel en Rond de Kazerne zelf tot clustering zouden willen overgaan tot iets wat Weert-Zuid zou kunnen worden genoemd, heeft het college daar geen mening over. De manier waarop mensen zich menen te moeten organiseren om het beste de belangen te kunnen dienen van de inwoners in hun wijken, laten wij graag aan hen over. Van de gemeente zal geen enkele incentive komen, noch positief, noch negatief, wat betreft een clustering.

Sprekend over het directieniveau heeft de heer Egging gevraagd of de gemeente meer op afstand zal komen te staan. In de directie is de gemeente vertegenwoordigd als een van de partners, naast politie, maatschappelijk werk en Wonen Weert en daardoor komt de gemeente niet zozeer verder op afstand te staan als wel dat meer partners worden toegevoegd aan de overlegtafel die in de integraliteit van het beleid dat wij een aantal jaren geleden hebben ingezet mede verantwoordelijkheid willen nemen voor de leefbaarheid in de wijken dorpen, op basis van de leefbaarheidsagenda, zoals ingediend door de inwoners van de wijken en gekanaliseerd via het bestuur van de wijk of het dorp in de richting van de overlegtafel. De grote winst vergeleken met de manier waarop het vroeger ging is dat de andere partners nu direct aan tafel zitten.

Wonen Weert – een andere vraag van de heer Egging – is weliswaar niet altijd professioneel vertegenwoordigd in sommige wijken of dorpen, omdat daar door haar niet gebouwd of verhuurd wordt, maar op zichzelf maakt dat niet uit. Wonen Weert is een van de partners in de directiegroep en die groep beoordeelt niet meer en niet minder dan de haalbaarheid van de leefbaarheidsagenda, ongeacht de vraag vanuit welke wijk of dorp die leefbaarheidsagenda komt. Wonen Weert kijkt dus niet alleen naar de wijken of dorpen waarin zij vastgoed heeft, de andere wijken worden evenzo behandeld en beoordeeld in termen van haalbaarheid van de door de wijken en dorpen ingediende leefbaarheidsagenda.

De heer Egging: Ik heb ook gevraagd of u iets kunt vertellen over de manier waarop dat in zijn werk gaat in de dorpen waarin Wonen Weert geen eigen woningen heeft. In Stramproy bijvoorbeeld is een woningvereniging die in combinatie met de gemeente een bijdrage levert aan bouwwerken, maar daar doet Wonen Weert niet aan mee. Uit uw woorden maak ik op dat Wonen Weert zich desondanks ook in Stramproy beijvert voor de leefbaarheid, en dat is natuurlijk prima, want alles wat de leefbaarheid bevordert is welkom, maar hoe moet ik zoiets dan zien?

De voorzitter: Als de leefbaarheidsagenda van Stramproy in de directiegroep wordt behandeld, zou ik me kunnen voorstellen dat Wonen Weert, om daarvoor voldoende input te krijgen, zich verstaat met de vereniging in Stramproy. Die input moet komen van de burgers; zij staan centraal als het erom gaat aan te geven wat in hun wijk of dorp aan leefbaarheidskwesties speelt. Wonen Weert is derma-

te professioneel, dat ik geen enkel gevaar zie voor een andere beoordeling, afhankelijk van de vraag waar ze wel of niet vertegenwoordigd is. Ook hier geldt weer dat het niet in beton is gegoten en de evaluatie is een van de momenten om te monitoren of uiteindelijk de juiste keuze is gemaakt.

De heer Tak heeft gevraagd – een vraag die ook reeds in de commissie AZ werd gesteld – waarom niet meteen de spelregels worden voorgelegd nu een onderdeel van het geheel vanavond ter beoordeling op tafel ligt. Zoals ik in de commissie al heb gezegd, zullen die spelregels zo snel mogelijk worden gepresenteerd. Eerst echter zal dit moederstuk – want zo beschouw ik dit wel – moeten worden vastgesteld, want we kunnen nu wel met spelregels komen, maar misschien kan daarin via moties of amendementen nog wat worden veranderd. Zo snel mogelijk hierna zullen de spelregels verschijnen...

De heer Tak: Kunt u ook aangeven hoe lang we daarop nog moeten wachten: weken of maanden?

De voorzitter: Of iets daartussen in. Ik beloof u in ieder geval dat u het nog zult krijgen tijdens het mandaat dat u hebt gekregen tot maart 2010!

De heer Tak: Daar ben ik blij om!

De voorzitter: Ik zie het aan u!

In motie nr. 1 van SP en D66 wordt het college opgedragen de bezwaren van wijk- en dorpsraden te registreren en te betrekken bij de eerste evaluatie, die volgens de motie niet medio 2011, maar eind 2010 zou moeten worden uitgevoerd en dan ook in de raadscommissie AZ zou moeten worden besproken. Op zichzelf heb ik er geen bezwaar tegen om de evaluatie te vervroegen, maar ik zou willen aanbevelen het ook weer niet te veel vast te leggen, en dan denk ik ook even aan wat in het amendement onder sub b wordt aanbevolen. Als het al te vrij wordt om alles te gaan monitoren en evalueren, dreigt het gevaar dat we te veel wegdrijven van het moederstuk. Ik snap de intentie van de motie, en daar spreek ik me ook niet tegen uit, maar ik wil het graag in verband brengen met het amendement dat ik direct nog zal becommentariëren, omdat er ook enige overlap in zit.

De heer Tak: Het verschil tussen het amendement en de motie is dat wij in de motie vragen de commissie AZ hierbij jaarlijks structureel te betrekken.

De voorzitter: Dat is waar, maar dan vraag ik me af – en refereer ook even aan wat de heer Weekers daarover heeft gezegd – of daarvoor een motie nodig is.

De heer Tak: Wij hebben uw toezegging nodig, en als we die krijgen is het goed!

De voorzitter: Laten we jaarlijks samen in de commissie AZ evalueren, maar dan zou ik het ook plezierig vinden – en daarmee sla ik even een brug naar de inbreng

van de heer Weekers op dit punt – wanneer u zelf de boer opgaat naar de 16 wijken en dorpen voor uw input voor de evaluatiegesprekken met het college.

In motie nr. 2 van de SP-fractie wordt vooruitlopend op de spelregels die nog moeten komen de legitimiteitsvraag opgeworpen die eerder door de heer Van de Loo en de heer Tak in de commissie aan de orde is gesteld en waartegen ik, zoals bekend, bezwaren heb geuit, kijkend naar het totaal van de 15 wijk- en dorpsraden, minus Graswinkel. Wat in de spelregels zal worden vastgelegd heeft alles te maken met de wijze van omgaan, contacten leggen en communiceren met de bewoners van de wijken en dorpen. Basisvoorwaarde is uiteraard dat er gecommuniceerd wordt. De wijze waarop men dat wil doen, hetzij dat men gekozen wordt, hetzij dat gewerkt wordt met een ballotagesysteem, of anderszins, vind ik niet zo relevant, als de wensen, verlangens, opmerkingen en vragen van de inwoners maar terechtkomen bij het bestuur, om vervolgens een goede leefbaarheidsagenda op te stellen en daarover het debat te voeren. Ik vind dat veel belangrijker dan het vaststellen van allerlei representativiteitscriteria. Het is wat dat betreft een lappendeken en ik geloof niet dat wij daarmee in de spelregels goed uit zullen komen. Om die reden wil ik deze motie ontraden.

De heer Marechal heeft opgemerkt dat de werkwijze die in de nota is weergegeven met de directiegroep de indruk werkt van een top down-benadering, terwijl het juist bottom up zou moeten zijn. Het laatste is ook absoluut het geval. De burger moet voluit de ruimte krijgen om zijn zegje te doen in de richting van de overheid. Als het echter bottom up is ontstaan, moet wel op een of andere manier met elkaar worden geprobeerd het te formaliseren, opdat een zekere mate van, ik zou haast zeggen, gelijke rechtsbedeling ontstaat tussen de verschillende wijken en dorpen, zodat ook de partners die in de directiegroep zitten iedereen langs een gelijke lat in de beoordeling kunnen leggen. Vanzelfsprekend kan die beoordeling dan verschillend uitpakken, omdat iedere wijk en dorp nu eenmaal verschillend is. De brief van 29 oktober die ik u als portefeuillehouder heb gestuurd met het A3'tje met de handtekeningen, kruisjes en namen, waaruit blijkt dat de overgrote meerderheid met deze notitie echt van de kant wil, is, zo is mij zojuist ambtelijk gemeld, op vrijdag ook toegezonden aan alle wijk- en dorpsraden.

Gevraagd is of de wijkraad Leuken, die een structuur heeft die werkt, nu ook op de kop moeten worden gegooid en of de wijken en dorpen die (nog) niet willen meedoen nog voldoende aan bod zullen komen; het bekende verhaal in de bus. Alles wat er nu aan overleg is gaat over in de nieuwe structuur die wordt voorgesteld, maar wij zullen met alle wijk- en dorpsraden blijven communiceren, ook met degenen die nu zeggen dat ze het nog even niet zien zitten. Er is altijd ruimte op de bagagedrager om erop te springen, maar we moeten eens wel van de kant gaan, anders wordt het een palaver waar we op een gegeven moment niet meer uitkomen, en dat zou onrecht doen aan de 13 wijk- en dorpsraden die hiermee ongeclausuleerd willen beginnen. Werkendeweg zullen we de meest juiste werkwijze vinden.

In het amendement van PvdA en CDA schuilt een addertje onder het gras en dat heeft alles te maken met sub b van het dictum, waarin wordt aanbevolen de nota

‘Samen-werken aan Weert’ als instrument in de vorm van maatwerk in te zetten en – en nu komt het: – *gaandeweg aan te passen aan de behoeften van de wijk- en dorpsraden, gemeente en professionele partners*. Het bezwaar dat ik hiertegen heb, is dat dit het risico in zich bergt dat gaandeweg die rit eigenlijk niemand zich meer gebonden zal achten aan de notitie, omdat er gaandeweg van zal worden afgeweken. Ik vrees dat in dat geval over een jaar dezelfde discussie zal worden gevoerd als vanavond, omdat de notitie dan weer moet worden aangepast en ook weer een lijst met handtekeningen zal ontstaan van wie wel en wie niet. Zo komen we er nooit uit en dreigt het een instrumentele discussie te worden, terwijl ik juist toe wil naar de inhoud en naar de burger, zonder te veel te institutionaliseren.

De heer Marechal: Met dit addertje hebt u ook meteen gevonden wat ik wilde weten. De SP heeft gevraagd hoeveel tijd u nog nodig denkt te hebben voor de spelregels, ik wil graag van u weten hoeveel maanden u de afwijkende dorps- en wijkraden nog de kans wilt geven om in dit patroon mee te gaan.

De voorzitter: Ze zijn morgen welkom!

De heer Marechal: En als ze dat niet doen?

De voorzitter: Als ze niet komen, komen ze niet. Ik heb ze niet aan een touwtje. Het zijn volwassen dames en heren. Als ze de belangen van hun dorp of wijk werkelijk willen behartigen, doen ze natuurlijk mee, maar ik ga ze niet thuis ophalen en aan een ketting meesleuren naar het stadhuis. It takes two to tango.

De heer Marechal: Zonder te zeggen of de PvdA-fractie het daarmee al dan niet eens is, zou ik u van u willen weten hoe u denkt over een status aparte voor die wijk- en dorpsraden.

De voorzitter: Ik heb gezegd hoe ik erin sta: ze zijn van harte uitgenodigd, de deur staat open, maar ze moeten wel zelf komen.

De heer Meulen: U richt zich nu op het tweede deel van het gestelde onder sub b van het amendement, maar het uitgangspunt van dit stukje tekst staat in het eerste deel: de nota ‘Samen-werken aan Weert’ als instrument inzetten in de vorm van maatwerk. Als u het tweede gedeelte belangrijker vindt dan het eerste, ben ik dat niet met u eens. Volgens mij hebt u in uw antwoord zelf de termen ‘gaandeweg’, ‘maatwerk’ en ‘flexibiliteit’ gebruikt en het lijkt me daarom sterk dat u de intentie zou hebben om nu de nota te laten vaststellen en iedereen in een keurslijf te dwingen. Volgens mij bedoelen we allebei hetzelfde en er zit beslist geen addertje onder het gras. Het is de bedoeling de nota als instrument in de vorm van maatwerk in te zetten. Met de passage die begint met ‘gaandeweg’ bedoelen wij precies hetzelfde als wat u zojuist aangaf in uw beeldspraak van de bagagedrager die altijd nog ruimte biedt om erop te springen. Als ik het hiermee voldoende heb verduidelijkt, kunnen we het eens zijn en kunt u het amendement overnemen.

De voorzitter: Nee, sub b kan ik niet overnemen. Mijn bezwaar hiertegen is dat u nu al laat vastleggen – het is per slot van rekening een amendement dat in plaats zou komen van het voorstel – dat gaandeweg tot aanpassingen zal moeten worden overgegaan aan de behoeften van de wijk- en dorpsraden, de gemeente en de professionele partners. Het is heel goed mogelijk dat dat helemaal niet nodig zal blijken te zijn; dat zal nu juist uit de evaluatie moeten blijken en dat is mijn flexibiliteit en maatwerk. Laten we het de kans geven zich te ontwikkelen, dan zien we na een jaar wel waar we staan.

De heer Meulen: Die uitleg kan ik volgen. Betekent dit nu ook dat u tegen sub c geen bezwaar hebt?

De voorzitter: Nee, en tegen sub a evenmin.

Mevrouw Stokbroeks heeft zich aangesloten bij de moties van de SP en bij het amendement. In tweede termijn verneem ik graag van haar wat zij vindt van de gedachtewisseling die ik zojuist met heer Meulen heb gehad.

De heer Weekers heeft het belang onderstreept van maatwerk en flexibiliteit en wat hij zei over de wil tot verschil kan ik niet genoeg benadrukken.

De heer Van de Loo heeft even stilgestaan bij de opmerking die is gemaakt over het doorjassen van dit stuk. Ik meen uit zijn woorden op te maken dat hij het daarmee niet eens is. Zijn opvatting, en die van de heer Tak, over de legitimatie van wijk- en dorpsraden is mij bekend, maar ik meen daarop al voldoende te zijn ingegaan.

Hiermee zou ik mijn antwoord willen beëindigen.

De heer Marechal: Eén vraag van mij is nog niet beantwoord en die betreft uw persoonlijke gevoel bij de kritiek die geuit is door dorps- en wijkraden over onjuistheden e.d.

De voorzitter: Een bestuurder praat niet over zijn persoonlijke gevoelens. Ik zit hier als bestuurder en niet als persoon die emoties mag laten gelden over het stuk. Dat geldt voor elk dossier, zeven dagen per week en 24 uur per dag. Alleen als kritiek ten onrechte wordt geventileerd en gesuggereerd wordt dat het college iets voorliegt, heb je aan mij een slechte. Dat trek ik me wel aan, maar als professional; de persoon Niederer slaapt er geen minuut minder om.

Aan de orde is thans de tweede termijn.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Dank voor het beantwoorden van de vragen. De discussie aanhorend, geloof ik dat wij met CDA, PvdA, VVD en Weert Lokaal een beetje op dezelfde golflengte zitten, al mag de woordkeuze misschien wat anders zijn. De SP zou ik naar aanleiding van de moties die zij vandaag heeft ingediend willen aanraden ook eens naar de motie te kijken die zij bij de begrotingsbehandeling in 2007 heeft ingediend, waaraan de vraagstelling ten grondslag lag om het onderzoek uit te voeren. Ik heb de indruk dat nu iets heel anders wordt gevraagd, maar goed.

Wat PvdA en CDA in hun amendement hebben gesteld heb ik in mijn eerste termijn ook al verwoord, op een moment dat ik nog niet wist dat dit amendement zou worden ingediend...

De heer Meulen: Na de uitleg die de burgemeester heeft gegeven van de manier waarop hij tegen sub b van het amendement aankijkt, hebben PvdA en CDA besloten sub b te schrappen. Wellicht is dat ook voor uw woordvoering van belang.

De heer Van de Loo: Als u sub b laat vervallen en de spelregels pas in februari, maart of misschien wel april 2010 worden vastgesteld, zal de evaluatie een jaar later worden uitgevoerd en dan is het al 2011, precies dus zoals het in de notitie staat.

De heer Meulen: Puur naar de tekst kijkend, hebt u gelijk, maar wij hebben er vertrouwen dat dat, gelet op deze discussie, niet zal gebeuren. Dat vertrouwen halen wij uit de woorden van de portefeuillehouder.

De heer Egging: U, voorzitter, hebt ons aangespoord het een kans te geven. Daarbij zal de evaluatie een belangrijk ijkpunt zijn om te beoordelen hoe het proces is verlopen. Als de wijk- en dorpsraden in grote mate akkoord zijn, heeft Kernpunt geen behoefte aan welke motie of amendement dan ook. Wat mij betreft hebt u in voldoende mate uitgelegd dat flexibiliteit en maatwerk zullen worden toegepast. U hebt ook antwoord gegeven op een aantal vragen en daar ben ik tevreden mee. Met name motie nr. 2 lijkt weer te veel op structureren en een keurslijf en dat is nu net wat we niet moeten hebben. In eerste termijn heb ik aangegeven dat er geen blauwdruk voor wijk- en dorpsraden bestaat en dat verscheidenheid in het verleden een grote rol heeft gespeeld en zal blijven spelen. Dat zijn allemaal argumenten om daarvoor niet te kiezen.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Het laatste vind ik jammer, want daardoor lijkt toch weer een keuze te worden gemaakt om het de wijk- en dorpsraden gemakkelijker te maken in plaats van het belang van de bewoners op de eerste plaats te zetten. In aansluiting hierop wil ik nog het volgende opmerken. De portefeuillehouder heeft gezegd dat het moeilijk is voorwaarden en criteria vast te stellen waaraan de adviezen van wijk- en dorpsraden worden getoetst. Naar onze mening is de belevingsinformatie zo belangrijk, dat we niet mogen wegvluchten voor iets moeilijks. We zitten hier niet om het voor elkaar makkelijker te maken, maar om voor de bewoners het beste te kiezen. Wij worden geacht daarin inventief te zijn en elkaar daarbij te helpen. Wij zijn afgestapt van het kiezen van wijk- en dorpsradenbestuurders, omdat dat een heel ander probleem met zich zou brengen. De heer Heijmans heeft het wel eens over voortschrijdend inzicht en ook dat kan, want de wereld verandert. Dat pleit ervoor beter met de voorwaarden en criteria om te gaan dan we in het verleden hebben gedaan. Daaraan blijven wij vasthouden, vandaar dat wij deze motie in stemming willen laten brengen.

De heer Marechal: En wanneer komt bij u het voortschrijdend inzicht op dit punt? We hebben het hier al vaak over gehad.

De heer Tak: Niet hierover. Het standpunt ten aanzien van het kiezen van wijk- en dorpsraden hebben we verlaten, maar wij blijven ervoor pleiten aan de voorwaarden en criteria voor de belevingsinformatie meer kwaliteit te geven, en daar is niks mis mee. Als u dat niet wilt, moet u het zeggen, maar wij willen het wel. Dat het moeilijk is, mag waar zijn, maar wij zitten hier niet om het gemakkelijker te maken.

Onze eerste motie zullen wij intrekken. Wij zijn tevreden met de toezegging van de wethouder ter zake betreffende een jaarlijkse evaluatie in de commissie AZ.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Om te beginnen zeg ik u dank voor uw antwoorden. In deze tweede termijn zal ik het op verzoek wat gepassioneerder brengen. Wij zijn hartstikke vóór dorps- en wijk raden; daarin zit onze passie en onze betrokkenheid. Wij zouden het jammer vinden als dorps- en wijkraden het gevoel zouden krijgen dat hun iets wordt opgelegd wat gewoon niet lekker zit. De hele discussie heeft zich daaromheen afgespeeld. Ik heb u uitgelokt om een professionele reactie te geven, en dat hebt u ook gedaan, maar ik weet dat vanuit dorps- en wijkraden op sommige punten wel eens een emotionele reactie wordt gegeven. In de commissie is door een raadslid opgemerkt dat we hier te maken hebben met professionals en met goedwillende amateurs en dat dat niet goed is. Ik denk dat het zo niet is bedoeld, maar het is wel zo overgekomen...

De heer Prinsen: Dat raadslid was ik. Ik heb gezegd dat we te maken hebben met professionals en goedwillende amateurs, en ik heb eraan toegevoegd dat ik dat heel positief bedoel. Daaraan heb ik de vraag gekoppeld of een deel van de wijk- en dorpsraden zich wel prettig zal voelen in een professionele organisatie zoals wij die opzetten.

De heer Marechal: Ik begrijp uw verklaring, maar aan de andere kant werd het beleefd als een diskwalificatie. Het gaat erom hoe dorps- en wijkraden zich voelen op dit punt. We hebben hier te maken met burgers die zoekende zijn naar een goede manier van communiceren, niet alleen met de partners, maar ook met ons. Nu is opnieuw het beroep gedaan om jaarlijks met de commissie AZ bij elkaar te komen, maar dat vinden we niet terug in de voorliggende notitie en het is ook al jaren niet meer gebeurd. Als we dat willen, zullen we ook daarvoor spelregels moeten vastleggen. Wat ik hiermee wil betogen, is dat wij de gepassioneerde van een heleboel mensen met hun dorp en wijk niet uit het oog mogen verliezen en dat we moeten voorkomen dat er een structuur ontstaat die weer de nodige bureaucratie met zich brengt om iets te kunnen bereiken. De informele contacten die we hebben met verschillende dorps- en wijkraden moeten we koesteren. Als er daarnaast een lat wordt neergelegd waaraan een en ander getoetst wordt, vind ik dat prima, maar laten we in 's hemelsnaam in stand houden wat we al meer dan twintig jaar hebben in deze gemeenschap.

De heer Weekers: U zei zojuist dat, als we jaarlijks als commissie AZ met de wijk- en dorpsraden om de tafel willen gaan zitten, dat ook in het stuk zou moeten staan, maar dat hoeft toch helemaal niet? Als raad kunnen we gewoon die wens uitspreken en ik kan me niet voorstellen dat er iemand in deze raad is die daar tegen zou zijn. We kunnen dat gewoon zelf organiseren.

De heer Marechal: U zult mij niet tegen u vinden.

De heer Weekers: Nou, dat kunnen we dan toch gewoon afspreken? De griffier zal er dan wel voor zorgen dat daarvoor een datum wordt geprikt.

De heer Marechal: Dan hebben we nu een date.

De heer Weekers: Wat mij betreft wel.

De voorzitter: Zelfredzaamheid heet dat, heel mooi.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Via interrupties tijdens uw antwoord hebben we zo dicht mogelijk langs elkaar doorgepraat en dus goed gecommuniceerd! Vragen heb ik in deze termijn niet meer. Wat u hebt gezegd over de burger centraal en de wil tot verschil spreekt mij aan. Prettig vind ik tenslotte dat u na ons subamendement ons amendement kunt overnemen.

De voorzitter: Laat ik het meteen maar even formaliseren. Met het subamendement komt de passage onder sub b geheel te vervallen en wordt sub c vernummerd in sub b.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. De reactie van de portefeuillehouder was duidelijk en als resultaat daarvan is de passage onder b nu verdwenen uit het amendement. Wij kunnen ons daarin vinden.

Na de toezegging van de portefeuillehouder is motie nr. 1 terecht door de SP ingetrokken.

Graag willen wij van u nog de toezegging hebben dat bij de evaluatie straks ook zal worden teruggekomen op de budgetverdeling en de criteria die daaronder liggen. Gezegd wordt wel dat er voldoende budget is, zodat het geen probleem is, maar daarvan willen wij graag ook iets terugzien bij de evaluatie.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Even teruggaand naar de beeldspraak van de navigatie, heb ik van u begrepen dat u met drie busjes, of nog meer, wilt vertrekken, maar allemaal met dezelfde bestemming. Daaruit blijkt dat er maatwerk zal worden geleverd en dat verheugt ons, net als uw toezegging dat vooral geen clustering zal plaatsvinden. Met name de wijk Graswinkel zal volgens ons nu moeten worden opgeroepen een wijkraad te vormen.

Wat betreft de woorden die u hebt gewijd aan de legitimering, meen ik dat wij elkaar ook daarin hebben gevonden. Doel is dat een wijk- of dorpsraad met het ge-

zicht naar de bevolking staat en uit uw antwoord heb ik begrepen dat dat ook uw doel is. Daarin vinden wij dan ook de legitimering. Het is dan inderdaad niet meer zo relevant hoe een wijk- of dorpsraad bij elkaar wordt gezet, of dat nu via een ballotage gebeurt, via een stemming of wat dan ook. Wij hopen dat dit ook zal terugkomen in de spelregels die u gaat vaststellen.

Na wat ik zojuist heb gezegd over de representativiteit van wijk- en dorpsraden zal het duidelijk zijn dat wij motie nr. 1 niet zullen steunen.

Bij interruptie heb ik al aangegeven dat het amendement van PvdA en CDA na het vervallen van de passage onder sub b eigenlijk overbodig is geworden. De spelregels zullen in de loop van het volgend jaar bekend worden en die zullen pas een jaar later worden geëvalueerd, zodat we al in 2011 zijn aangekomen. Wij kunnen ons daarin vinden en derhalve hoeven we het amendement niet te steunen.

De notitie heiligt het middel en het middel is in dit geval dat de burgers van Weert een goede stem krijgen binnen de gemeente en ook binnen deze raad. Ook wij willen graag meedoen aan het debat met de vertegenwoordigers van de wijk- en dorpsraden, zoals door onze collega van de VVD-fractie voorgesteld. Wellicht bent u de enige die zeker vertegenwoordigd zal zijn in het volgende college. Weert Lokaal komt in ieder geval ook terug en dan zullen wij u daaraan zeker houden!

De voorzitter: Ik ben blij dat de pers erbij is!

Dames en heren. Het gewijzigde amendement nr. 1 kan de instemming hebben van het college.

Motie nr. 2 wordt door mij ontraden. De argumenten overtuigen het college niet om daarover een ander advies uit te brengen.

Toegezegd is dat eind 2010 in de commissie AZ zal worden besproken hoe de in de notitie geformaliseerde werkwijze is verlopen, waarbij de raad in zelfwerkzaamheid input zal verwerven bij de wijk- en dorpsraden, om met elkaar weer een zinvolle discussie te kunnen voeren.

De notitie spelregels met daarin de budgetverdeling over de wijk- en dorpsraden zal nog in deze raadsperiode, dus vóór maart 2010, zijn behandeld en vastgesteld.

De heer Van de Loo kan ik bevestigen dat clustering door ons niet zal worden geïnitieerd. Anderzijds zal het college het niet verhinderen als wijk- of dorpsraden dat zelf willen.

Aan de orde is thans de besluitvorming.

Het gewijzigde amendement nr. 1 van PvdA en CDA wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fracties van PvdA, CDA, D66 en SP vóór aanvaard.

Motie nr. 2 van de SP-fractie wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de SP-fractie vóór verworpen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna met algemene stemmen conform het geamendeerde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

19. Vaststellen financieringsstructuur ondernemersfonds (raadsvoorstel 09 11 138).

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Experimentenwet BedrijvenInvesteringsZone (BIZ): als je dat leest, ben je geneigd te denken dat dat nooit iets kan worden. Ik kan me dan ook wel voorstellen dat de VVD-fractie in de Tweede Kamer dit heeft afgewezen. Over een paar jaar zal men er in de Den Haag nog wel even zoet mee zijn, want het is nu nog een experimentenwet. Het college heeft met horten en stoten geprobeerd er nog iets van te bakken. Een reclamebelasting zien wij ook volstrekt niet zitten en wat dan uiteindelijk nog resteert is blijkbaar deze BIZ-maatregel, die de zogenaamde free riders, of meelifters, ertoe zou moeten bewegen – *dwingen*, moet je eigenlijk zeggen – mee te betalen aan datgene wat van belang is voor de promotie van onze binnenstad. Dat doel zal door iedereen in deze raad worden onderschreven. Het samenstel van doelstellingen die nagestreefd zouden moeten worden heeft in de commissie echter tot een forse discussie geleid, want als die een beetje ruim worden geïnterpreteerd lijkt het er bijna op alsof het schoonhouden van de binnenstad, openbaar groen, veiligheid en toezicht naar de ondernemers worden verschoven, die vervolgens het gelag zouden moeten betalen. Nog niet zo lang geleden hebben we de Beheervisie binnenstad opnieuw getoetst en beoordeeld en wij zijn van mening dat de uitvoering van een dergelijke BIZ-maatregel in dat verband nauwelijks nog aan de orde kan zijn. In het nu voorliggende voorstel is dat ook behoorlijk goed weggeschreven. In het keurmerk ‘veilig ondernemen’ heeft het centrummanagement de afgelopen jaren veel energie gestoken en dat is inderdaad een expliciete taakstelling voor de ondernemers. Die uitzuivering heeft nu plaatsgevonden.

Een ander knelpunt, om niet te zeggen blokkade, was voor ons het feit dat één tarief van €395 per onderneming in rekening zou worden gebracht. Door ons was namelijk een differentiatie voorgesteld, maar inmiddels hebben wij begrepen – lang leve deze experimentenwet, zeg ik er dan maar bij – dat het niet is toegestaan een heffingsmaatregel naar ruimte, vierkante meters, strekkende meters of anderszins te treffen. Dat is nu dus een gegeven...

De heer Weekers: Wat wèl mogelijk is, is een differentiatie naar WOZ-waarde. Vestiging in een heel duur, groot pand op een A-locatie vertaalt zich in de WOZ-waarde en daarnaar mag wel differentiatie plaatsvinden. De inzet van de PvdA-fractie kennend, raad ik haar dan ook aan bij het college aan te dringen op aanpassing van het voorstel in die zin.

De heer Heijmans: Dat is zeker een zinnige opmerking en ik verzoek de portefeuillehouder dan ook daarop straks te reageren. Even afgezien hiervan, kunnen wij er in algemene zin wel mee instemmen dat op deze manier tewerk zal worden gegaan, al vragen wij ons af of het veel kans van slagen heeft, gezien de geweldige belemmeringen die zijn opgelegd en die nogal wat vraagtekens oproepen, niet alleen bij ons overigens, maar ook bij de ondernemers die wij her en der hebben gesproken, al zullen dat natuurlijk weer wel de verkeerde ondernemers zijn.

Mocht het niet slagen, dan ligt het in ieder geval aan de ondernemers zelf, want van hen zal 50% hierover moeten stemmen en daarvan moet ook nog eens $2/3^{\text{de}}$ het ermee eens zijn, anders gaat het hele feest niet door. Wij zijn benieuwd welke situatie zal ontstaan als deze maatregel bij stemming wordt afgewezen. Is Centrum Weert Promotie dan weer aan zet en zal de huidige situatie dan in de toekomst worden voortgezet?

Aan het begin van deze vergadering heeft de heer Mertens een interessante vraag gesteld: wat mag in dit opzicht financieel van de gemeente worden verwacht? Anders gezegd: wij trekken nu ook de nodige middelen uit ter bekostiging van het centrummanagement en blijft dat zo? Uiteraard gaan wij ervan uit dat de proceskosten ook in de toekomst binnen de perken zullen blijven.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. Alvorens zelf aan mijn eerste termijn te beginnen, wil ik de heer Heijmans nog een vraag stellen. Hij begon zijn betoog met de opmerking dat alleen de naam al hem de gedachte ingaf dat dit niks kan worden en wat verderop zei hij dat het voor de PvdA-fractie een knelpunt, ja zelfs een blokkade was dat er geen gedifferentieerd tarief ingevoerd kan worden. In het laatste voorstel van het college zijn de fysiotherapeut en de tandarts die in de binnenstad zijn gevestigd op het 0-tarief gezet, terwijl de dierenarts, die ernaast zit, gewoon mee mag betalen. De dienstverleners, de heer Heijmans ongetwijfeld bekend, zullen zich afvragen wat ze hiermee moeten. Het is natuurlijk prachtig om te proberen mensen naar de stad te trekken en het winkelen in Weert aantrekkelijker te maken, maar waarom moeten we een dienstverlener die net op de singel of in een van de zijstraatjes is gestart, meteen met een rekening confronteren? Hoe kijkt de PvdA-fractie daartegen aan?

De heer Heijmans: Die vraag heb ik eerder zelfs al voorgelegd gekregen. Blijkbaar wordt de maatregel dusdanig breed weggezet – anders snap ik het ook niet meer – dat de dienstverleners, de horecaondernemers en de winkeliers deel uitmaken van de opgelegde belastingheffing. Ik verzin het niet, het begint ergens in het westen!

De heer Weekers: Ja, dit is verzonnen door de PvdA en het CDA in Den Haag..

De heer Heijmans: Dat het ook van de PvdA afkomstig was, wist ik niet, maar het is verschrikkelijk!

De heer Weekers: Mevrouw Smeets, Tweede-Kamerlid van de PvdA, afkomstig uit Sittard, heeft zelfs nog een amendement ingediend om er deze naam op te plakken.

De heer Heijmans: Dat is helemaal erg, maar ik tref haar binnenkort en zal het erover hebben!

De heer Weekers: Verder kunt u wel naar Den Haag wijzen – en ook ik vind het een gedrocht van een wet –, maar uiteindelijk is het aan deze gemeenteraad te be-

slissen wat hij ermee wil doen. Als u er eigenlijk helemaal niks in ziet, waarom gaat u dan toch de mogelijkheid scheppen dat straks de kleinst mogelijke meerderheid van de ondernemers de minderheid een belastingaanslag oplegt?

De heer Heijmans: Om een eind te maken aan de irritatie, zo niet erger, die al jarenlang bestaat over het feit dat een ruime minderheid aan free riders meelift op de inspanningen die andere ondernemers zich getroosten, is uiteindelijk deze wetgeving bedacht. Ik ben er zelf ook niet gelukkig mee en ik heb er ook weinig vertrouwen in dat hiervoor voldoende draagvlak zal blijken, maar wie ben ik? Uiteindelijk zal een stemming onder de ondernemers hierover uitsluitsel moeten verschaffen.

De heer Weekers: Ik vind dit een teleurstellende opstelling van collega Heijmans, want als je er totaal niet in gelooft, dit een gedrocht van een regeling vindt en zoveel beren op de weg ziet, moet je ook zo flink zijn om tegen te durven stemmen. Je kunt je er niet van afmaken door tegen de ondernemers die het wel graag willen te zeggen dat je het voor hen doet en tegen de ondernemers die het niet willen te zeggen dat je er ook een hoop moeite mee had. Je zult hier hom of kuit moeten geven.

Namens de VVD-fractie wil ik naar aanleiding van het voorliggende voorstel allereerst opmerken dat wij een grote meerwaarde zien in een centrale regie om de bovenregionale bekendheid, het onderscheidend vermogen van deze stad en de aantrekkingskracht van het Weertse koopcentrum te vergroten. Aansprekende promotie is daarvoor belangrijk, evenals centrummarketing en aanbod van activiteiten en evenementen. Het staat al jarenlang in ons programma en alles wat daarop gericht is, hebben wij in deze raad altijd gesteund. Alleen al het feit dat Weert was genomineerd voor beste binnenstad van de middelgrote steden laat zien dat wij dat serieus nemen en dat de verantwoordelijk wethouder dat serieus heeft genomen; daarvoor heb ik hem eerder al een pluim op de hoed gestoken. Wij hebben ook bijzonder veel waardering voor al die ondernemers die in de afgelopen jaren met Centrum Weert Promotie behoorlijk hun nek hebben uitgestoken om het nodige van de grond te krijgen in Weert. De frustratie over het feit dat er naast deze ondernemers die hun nek uitsteken en de kar en de portemonnee trekken ook een aantal ondernemers zijn die daaraan niet mee willen doen, begrijp ik heel goed. Tegelijkertijd echter stellen wij ons op het standpunt dat iemand ondernemer is geworden om vrijgevochten zijn eigen handel te willen drijven en dat het dan niet kan bestaan dat andere ondernemers je van alles opdringen. Daarom vinden wij dat je het ofwel gezamenlijk behoort te doen, en in vrijwilligheid, of niet.

Dankzij de service van de Nederlandse Spoorwegen kwam ik vanavond ietwat verlaat deze raadzaal binnen, nog net op tijd om het slot van de bijdrage van de heer Mertens te horen. Hij heeft enkele zeer relevante vragen op tafel gelegd, die ik graag ter beantwoording doorgeleid naar de wethouder. Het vreemde is echter dat ik in de folder 'De BIZ op alle punten beter' ook een mooie foto van de heer Mertens heb aangetroffen, en ik neem aan dat de mensen die hierin met foto's en

uitspraken ten tonele worden gevoerd zich volledig scharen achter hetgeen hier ter tafel ligt en dat de vragen die vanavond gesteld zijn eigenlijk al lang beantwoord hadden moeten zijn. Ik ben hierdoor echt even in verwarring gebracht en ik hoop dat de wethouder hierover wat meer duidelijkheid kan verschaffen.

Ingaande op de verschillende onderdelen van het voorstel stel ik allereerst vast dat het om ondernemerschap te stimuleren beter is belastingen te verlagen dan te verhogen, of nieuwe belastingen in te voeren, zeker voor startende ondernemers, en zeker ook in deze tijd. Voor heel veel ondernemers is het op dit moment ongelooflijk lastig om het hoofd boven water te houden. Zij die vrijwillig willen bijdragen aan iets belangrijks als Centrum Weert Promotie moeten dat vooral doen en ook blijven doen. Als ik de neuzen hier tel, geloof ik dat dit raadsvoorstel het vanavond wel zal redden, waarna er heel veel energie in zal worden gestoken om deze belasting straks te kunnen heffen. Hoe zullen de mensen die hier veel energie en geld in hebben gestoken zich voelen als het dan wordt afgewezen? Wordt daarmee het paard niet achter de wagen gespannen en zullen mensen dan toch nog gemotiveerd zijn om de kar te trekken, zoals ze dat in de afgelopen jaren hebben gedaan?

De VVD-fractie stelt zich principieel op het standpunt dat geen nieuwe belasting behoort te worden ingevoerd voor ondernemers. Wij zijn bovendien van mening dat deze heffing oneerlijk wordt vormgegeven. Het is een platte heffing van €395,- die aan alle ondernemers in de binnenstad wordt opgelegd, ongeacht of ze profijt hebben van de activiteiten of niet, of ze op een A-locatie zitten of op een C-locatie, of ze groot zijn of klein. Wat ik buitengewoon oneerlijk vind is dat bijvoorbeeld winkels zo groot als een voetbalveld, als V&D en Albert Heijn, net zoveel betalen als een kleine ondernemer die op een C-locatie zit en maar een paar dagen per week open is. Het is toch niet eerlijk dat 2/3de van het aantal opgekomen ondernemers, dat uiteindelijk zelfs nog een minderheid zou kunnen zijn, zoiets aan andere ondernemers oplegt? Eerder heb ik bij interruptie al opgemerkt dat een aantal zorgondernemers hiervan worden uitgezonderd. Voor hen is dat plezierig, en ik ben het er ook mee eens, want waarom zou een tandarts, een huisarts of een fysiotherapeut die toevallig op de singel zit, hieraan moeten meebetalen? De dierenarts krijgt straks echter wel een rekening, en wat heeft die hieraan? Hetzelfde geldt voor een bedrijfje dat de administratie voert voor andere bedrijven. Als er meerdere BV's genoteerd staan, begrijp ik dat zo'n bedrijfje ook meerdere rekeningen op de deurmat kan verwachten.

Er zit nog een andere onrechtvaardigheid in, die bij amendement is ingebracht door het CDA in de Tweede Kamer. De redenering die daarachter schuilt is de volgende: als een winkel leeg ligt, is er geen ondernemer bij wie je kunt aankloppen, maar de pot moet wel gevuld worden en daarom moet de pandeigenaar hierop maar worden aangesproken. Als het grote vastgoedfondsen betreft, of huisjesmelkers, hoef je daarmee niet zoveel moeite te hebben, maar er zijn ook winkeliers die hun winkel hebben moeten sluiten omdat ze het niet konden rooien en in deze slechte economische tijd hun pandje niet verhuurd krijgen. Dat die vervolgens wel een rekening op de deurmat krijgen, is gewoon niet eerlijk.

De heer Gigase: Eerder hebt u gezegd dat een heffing op basis van WOZ-waarde veel eerlijker zou zijn, maar dat is in dit laatste voorbeeld toch hetzelfde?

De heer Weekers: Ook als hier een voorstel zou voorliggen om het op basis van WOZ-waarde te doen, zouden wij tegenstemmen, maar het zou wel iets minder slecht zijn, omdat er dan in ieder geval voor wordt gezorgd dat winkels zo groot als een voetbalveld, of zelfs twee voetbalvelden boven elkaar, zoals V&D, meedoen naar rato van de waarde van dat pand. Ik kan me echter wel voorstellen waarom dat niet gebeurt, want als dan een rekensom wordt gemaakt van voorstemmers versus tegenstemmers, is de kans groter dat het zal gaan sneuvelen. Aan de andere kant zitten wij hier om eerlijke politiek te bedrijven en niet om een aantal mensen een nieuwe belasting op te leggen waarom ze niet hebben gevraagd.

In het oorspronkelijke raadsvoorstel konden we lezen dat uit deze belasting allerlei taken bekostigd zouden moeten worden die naar onze mening normale publieke taken zijn. Schoonhouden van de straat is een kerntaak van de gemeente waarvoor iedereen al belasting betaalt. Een veilige binnenstad is eveneens een publieke taak. Waarom zouden ondernemers daar dan twee keer voor moeten betalen? Zo kan ik het hele rijtje wel afgaan, maar laat ik alleen het parkeren en de bewegwijzering nog even noemen. Het is toch krankzinnig dat ondernemers daarvoor nóg een keer moeten betalen? Gelukkig zijn dit soort voorbeelden uit het definitieve raadsvoorstel verdwenen, maar je weet maar nooit wat er straks nog in komt als er een nieuw college zit.

Laten we nu even bezien wat wel een meerwaarde zou kunnen hebben. Wat wel prettig is, zo kun je in de folder lezen en heb ik ook van mevrouw Van de Wetering te horen gekregen, is dat een aantal ondernemers straks niet meer hoeven te betalen voor iets waarvoor ze nu wel betalen. Als alle mensen die straks zo'n belasting opgelegd krijgen er profijt van hebben, is het natuurlijk prima. Een voorbeeld is het collectief winkelverbod. De VVD-fractie is voorstandster van een collectief winkelverbod en is van mening dat dat heel eenvoudig geregeld moet worden. Winkeliers die daar nu aan meedoen betalen er iets van €60,- voor en hoeven dat straks niet meer te doen, maar de dierenarts, de kroegbaas en de zakelijke dienstverlener betalen er straks wel voor mee. Is dat eerlijk? Volgens mij niet.

Iets anders wat met het geld gebeurt is de stem van de ondernemer laten klinken. Moet daarvoor een belasting worden geheven? Ondernemers zijn toch mans genoeg om zelf aan te geven wat ze wel of niet willen? In de afgelopen jaren hebben we de stem van de ondernemer goed gehoord en daarmee probeer je als raadslid en als college het nodige te doen. Daarvoor hoef je volgens mij geen nieuwe belasting te heffen.

Verderop in het raadsvoorstel lees ik het volgende: *“Er is bij de financieringsvorm middels deze heffing één onzekere factor. Het is niet duidelijk of de promotionele activiteiten en de apparaatskosten van de stichting gefinancierd mogen worden. Bij een rechterlijke toetsing loopt de gemeente juridische en financiële risico's.”* Dus juist voor het enige waarvoor dit een meerwaarde zou hebben, met name voor de winkeliers in de binnenstad, is dit middel kwestieus! Dat schrijft het

college zelf en als dat zo is, moet je er toch niet aan beginnen? Verzin dan iets anders om de dingen die je van de grond wilt krijgen te realiseren.

Om een en ander daadwerkelijk ingevoerd te krijgen, wordt een aantal drempels opgeworpen. Gelukkig vindt er nog iets als een referendum onder de toekomstige belastingplichtigen plaats. Ik hoop dat iedereen daarvoor zal opkomen en als iedereen dan laat weten er graag aan te willen meebetalen, is dat prachtig, maar daarvoor is dan niet het middel van belastingheffing nodig; dat kan ook via een vrijwillige contributie.

Iets anders waaraan de ondernemers die straks het formulier in de bus krijgen ook wel eens aandacht mogen schenken, is dat, wanneer ze tussentijds wat minder positief zijn over datgene wat met het geld wordt gedaan en het draagvlak wegvalt, tussentijds de stekker eruit kan worden getrokken. Als 20% van de belastingplichtigen vindt dat een nieuw onderzoek naar het draagvlak moet worden uitgevoerd, móét dat worden uitgevoerd en als de helft plus één er dan van af wil, zijn ze er ook van af. In de tussentijd is de stichting echter al wel verplichtingen aangegaan voor de duur van de hele periode. Wat ook mogelijk is, is dat de rechter er in de tussentijd een streep door zet, en waar komt de rekening van al dit prachtige werk dan te liggen: op het bordje van de gemeente en dús van de belastingbetaler.

Al met al maakt u zo'n vreselijke janboel van dit voorstel – het wetsvoorstel was al slecht, zoals de heer Heijmans terecht opmerkte – en er zitten zoveel risico's aan vast, dat wij om die en alle andere redenen die ik heb genoemd tegen zullen stemmen.

De voorzitter: Dat laatste hadden we wel kunnen dromen!

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. Vanavond nemen we een besluit over het beleid met betrekking tot het Ondernemersfonds voor de binnenstad, een onderwerp waarover we inmiddels al een aantal jaren praten. Als ik de Ist- en de Sol-situatie noem, weet de wethouder precies over wie ik het heb en wanneer die discussie begon. De voorganger van de huidige centrummanager was al nadrukkelijk bezig met die structuur. Het CDA is al heel lang voorstander van een bundeling van krachten en organisaties, ook wel centrale regie genoemd, om met beperkte overhead goede activiteiten te organiseren voor de binnenstad en promotie. De afgelopen jaren zijn goede stappen gezet in de nieuwe organisatiestructuur. Het raadsbesluit ziet nu op een sluitstuk met betrekking tot het Ondernemersfonds. Namens de CDA-fractie zal ik kort uiteenzetten waarom wij hiervan voorstander zijn.

Het fonds is voor en door ondernemers en is er een fatsoenlijk budget mee gemoeid van €200.000,-, om echt zaken te organiseren, en daarbij is het de bedoeling dat de organisatie beperkt is en efficiënt werkt. Met belangstelling wachten wij het antwoord van de wethouder af op de vragen die door de inspreker zijn gesteld over de apparaatskosten.

De aanpak van het free riders-probleem maakt onderdeel uit van het voorstel, een bron van ergernis voor ondernemers en eigenlijk ook wel een bedreiging voor de continuïteit van de aanpak en de activiteiten die ook nu al plaatsvinden.

In de commissievergaderingen van september en oktober heeft ook de CDA-fractie een aantal bedenkingen en vragen naar voren gebracht. Ook als voorstander mag je, net als de inspreker, immers wel wat vragen en bedenkingen hebben. Een van die bedenkingen betrof de tariefdifferentiatie. Eén tarief voor grote en kleine ondernemers lijkt oneerlijk. Aan de andere kant hebben we het hier over ruim één euro per dag en zou het wel eerlijk zijn als een groot miljoenenbedrijf twee euro per dag zou betalen? Daarbij komt dat één tarief ook voordelen biedt: elke stem is gelijkwaardig. Misschien kan de wethouder iets zeggen over de gevolgen voor de stemmenverhoudingen bij het hanteren van een gedifferentieerd tarief. Hoe dan ook, waar tariefdifferentiatie eerst mogelijk leek, laat de wethouder nu in het voorstel weten dat dat niet is toegestaan. Einde discussie dus.

De heer Weekers: Er moet wel eerlijk voorlichting worden verstrekt, ook door de wethouder: differentiatie is wèl toegestaan, namelijk gebaseerd op de WOZ-waarde. Zou het CDA daar voorstander van zijn?

De heer Gigase: Ik laat het even aan de wethouder over om uiteen te zetten of het wel of niet is toegestaan. In het voorstel staat in ieder geval dat het niet is toegestaan.

Een tweede bedenking betrof het volgende. In de commissie heeft het CDA een tegenstrijdigheid aangekaart in de verordening met betrekking tot de maatstaf voor de heffing. Aanvankelijk hield de wethouder vast aan de oorspronkelijke tekst, maar uit de gewijzigde verordening blijkt een stukje voortschrijdend inzicht waarmee die juridische tegenstrijdigheid wordt hersteld. Het CDA kan daarom de verordening accepteren.

De derde, en misschien wel belangrijkste bedenking heeft betrekking op de activiteiten die zijn toegestaan onder de BIZ-regeling. De wethouder heeft aangegeven dat het juridisch geen uitgemaakte zaak is dat alle beoogde activiteiten zijn toegestaan. Het CDA heeft benadrukt dat juist de promotionele en structuurversterkende activiteiten beoogd worden. Tegenstanders zullen erop wijzen dat activiteiten als het eigen straatje schoonvegen een gemeentelijke taak is. Het CDA is het daarmee eens, maar van de wethouder hebben wij begrepen dat een aantal publieke taken moeten worden opgenomen om de verordening de juridische toets te laten doorstaan...

De heer Weekers: Begrijp ik nu goed dat u constateert dat wat het belangrijkste is, namelijk de gezamenlijke promotie, eigenlijk niet kan en dat daarom de mensen maar voor de gek moeten worden gehouden door een aantal andere publieke taken in de verordening op te nemen, omdat het dan wel door de raad kan?

De heer Gigase: Dat noemen wij niet voor de gek houden, want in alle eerdere discussies met de wethouder hebben wij ingebracht wat de doelstellingen en activiteiten zijn die we beogen met het Ondernemersfonds, en daarbij gaat het zeker om structuurversterking en promotie. Na wat de wethouder daarover heeft uiteen-

gezet, zullen wij hem daarin volgen, maar als dat niet juist is, zoals u beweert, horen we dat graag van de wethouder.

De heer Weekers: Ik wil nog een ander punt aansnijden, en dat betreft de apparaatskosten. In het voorstel van het college staat dat het maar de vraag is of de rechter zal toestaan dat de apparaatskosten hieruit worden bekostigd. Letterlijk staat er dat de gemeente bij rechterlijke toetsing juridische en financiële risico's loopt. De heer Mertens heeft zojuist gezegd dat hij een bedrag van €80.000,- aan apparaatskosten veel te veel vindt en dat ben ik hartstikke met hem eens. Voor ondernemers telt de vraag: wat kan ik aan promotie gezamenlijk doen en hoe krijg ik klanten binnen, maar niet: hoe krijg ik meer ambtenaren aan het werk?

De heer Gigase: Ik neem aan dat de wethouder direct nog een uitleg zal geven over die apparaatskosten en over de activiteiten die zijn toegestaan, maar overigens zijn deze beide punten ook in eerdere discussies al uitvoerig besproken en in de uitleg die toen is gegeven gaan wij mee.

De heer Weekers: Nu begrijp ik het niet helemaal meer. U erkent dat de promotie en de apparaatskosten onzekere factoren zijn en dat de wethouder daarom allerlei andere publieke taken heeft opgenomen, zodat het uiteindelijk wel kan. Verder bent u het ermee eens dat een bedrag van €80.000,- veel te veel is, maar u weet kennelijk nu al dat de wethouder direct zal zeggen dat dit omlaag zal worden geschroefd.

De heer Gigase: De opsomming van activiteiten is in het laatste voorstel aangescherpt. De wethouder zal zo meteen nog toelichten waarom het op die manier is gebeurd. Het CDA acht dat voldoende, maar dat neemt niet weg dat we nog steeds een juridisch en dus ook financieel risico lopen. De wethouder geeft dat in het voorstel ook aan en daarom vinden wij dat voorstel ook zo weloverwogen en duidelijk. De risico's worden gewoon eerlijk genoemd..

De heer Lempens: Met alle respect, maar u lult er nu een poes aan!

De heer Gigase: De notulist mag best het een en ander schrappen, maar ik ga toch even verder met mijn betoog. Het CDA stemt in met het voorstel en geeft daarmee de bal aan de ondernemers. Zij, en niemand anders, gaan nu beslissen of de verordening zal worden ingevoerd. Het draagvlak onder de ondernemers is van groot belang en dat beschouwt het CDA ook als de grote winst van dit Ondernemersfonds. Wat het CDA betreft is dit het meest haalbare. Het glas is niet helemaal vol, maar het is wel het meest haalbare. Daarom complimenteren wij de wethouder met de stappen die hij tot nu toe heeft gezet in het hele proces en met dit voorstel. Tot slot wil ik nog even ingaan op de opmerkingen van de VVD-fractie, die ook een verwijt heeft gemaakt aan collega Heijmans van de PvdA. Wat wij tot nu toe in de hele discussie hebben gemist is een alternatief. Door de VVD-fractie is geen enkel alternatief geboden, behalve dan dat het op vrijwillige basis zou moeten ge-

beuren, maar dat is een volstrekt gepasseerd station; dat is aangetoond en bewezen: dat kan niet. Het CDA vindt het van groot belang dat het Ondernemersfonds nu van de grond komt en dat de ondernemers daarmee aan de slag kunnen in de binnenstad.

De heer Beuvs: Mijnheer de voorzitter. Aan het begin van de vergadering kondigde u aan dat de aanvankelijke verordening door het college is vervangen door een betere, en dat komt goed uit, want in de oude verordening stond iets heel vreemds, waarover wij al een amendement hadden voorbereid, maar dat hoeft nu niet meer te worden ingediend en dat scheelt weer een paar minuten discussie.

Het is iets heel aparts wat ons nu is voorgelegd: een Ondernemersfonds voor de ondernemers in de binnenstad. Met voorgaande sprekers ben ik het eens dat het ideaal zou zijn wanneer de ondernemers die er het meest van profiteren ook het meest zouden betalen. Wat dat betreft zijn we echter beperkt in de mogelijkheden. We moeten roeien, niet helemaal met de riemen die door den Haag beloofd zijn, maar wel met de riemen die we vanuit Den Haag gekregen hebben, en dat is deze wet. Die wet biedt maar twee mogelijkheden: hetzij aanslaan via de WOZ-waarde van het pand, hetzij een vast bedrag. Het eerste heeft het nadeel...

De voorzitter: Ik zie dat de heer Weekers alweer naar de interruptiemicrofoon grijpt. Laten we afspreken dat dit zijn laatste interruptie is in deze termijn!

De heer Weekers: Goed voorzitter. Ik wil de heer Beuvs er slechts op wijzen dat er nog een derde mogelijkheid is, namelijk om helemaal niets met dit experiment te doen en tegen te stemmen.

De heer Beuvs: Dat is juist, maar ik ga even uit van het voorstel. Een heffing via de WOZ-waarde zou impliceren dat ook de WOZ-waarde van een pand straks meetelt in een stem, waardoor in plaats van één stem per man of vrouw, de waarde van de stem ook zou worden bepaald door de waarde van de portemonnee die de stemmer heeft, en dat is natuurlijk niet wenselijk. Zo kom je automatisch uit op een vast bedrag. Dat is niet leuk, maar aan de andere kant mogen de toekomstige belastingbetalers daar zelf over stemmen. In principe is dit een besluitvormend referendum over een belastingvoorstel. Volgens mij is dat uniek in Nederland en ik geloof ook niet dat je dat elders in de wereld vaak zult tegenkomen. Bovendien is sprake van een behoorlijke drempel. Om te beginnen moet meer dan de helft van de mensen komen stemmen. In zo'n belangrijk geval mogen we verwachten dat alle ondernemers ook gaan stemmen. Iemand die niet gaat stemmen heeft elk recht om te klagen verspeeld. Voorts moet van de stemmers 2/3de deel akkoord gaan en ook dat is geen geringe drempel. Als we dit systeem zouden toepassen op om het even welk belastingvoorstel in Nederland dan ook, denk ik dat geen enkel *belastingvoorstel* het zou halen. De mensen mogen er dus zelf over beslissen en de ondernemers zijn mans genoeg om dat te doen.

Rest de vraag wat met dit geld kan en mag worden gedaan. In het oorspronkelijke voorstel stond behalve promotie e.d. ook de zorg voor een schone, hele en veilige

binnenstad. Zoals door voorgaande sprekers al is opgemerkt is dat laatste een taak van de overheid en gaat het niet aan mensen daarvoor apart belasting te laten betalen. Als ik door de binnenstad loop, moet ik er gewoon veilig kunnen lopen, zonder het risico te lopen een eind hout in mijn nek te krijgen, te struikelen over een losse tegel of uit te glijden over wat rotzooi. De overheid heeft ervoor te zorgen dat die binnenstad goed in orde is, net zo goed als de ondernemers ervoor te zorgen hebben dat in hun zaak alles schoon, heel en veilig is. Inmiddels is die zorg voor een schone, hele en veilige binnenstad uit het collegevoorstel gehaald, maar het staat nog wel in het BIZ-actieplan 2010, waarmee we ook zouden moeten instemmen. Daarom dient de SP de volgende motie in:

“De raad,
in vergadering bijeen op 4 november 2009;
overwegende dat:

- het activiteitenplan drie onderdelen bevat: 'visie, strategie en centrumontwikkeling', 'inrichting, beheer en veiligheid' en 'evenementen, marketing en promotie';
- het onderdeel 'inrichting, beheer en veiligheid' betekent het zorgen voor een schone, hele en veilige binnenstad;
- dit een taak van de gemeente is;
- de burgers hier al belasting voor betalen;
- ondernemers geen extra belasting hoeven te betalen ten behoeve van een goede binnenstad;
- het college op pagina 4 van het raadsvoorstel n.a.v. de behandeling in de commissie Economische Zaken de aandachtsgebieden heeft gespecificeerd in de richting van aanbodversterking, promotie, economie en werkgelegenheid;
- dit in het activiteitenplan nog niet is aangepast;

draagt het college op om:
onverwijld met betrokken partners in overleg te treden om het onderdeel 'inrichting, beheer en veiligheid' uit het activiteitenplan aan te passen in de lijn van het gestelde in het raadsvoorstel en de raad van de resultaten hiervan in kennis te stellen;
en gaat over tot de orde van de dag.”

(motie nr. 3)

Door een aantal sprekers is gewezen op het risico dat hiermee activiteiten zullen worden bekostigd die eigenlijk niet zouden mogen, als een rechter ernaar zou kijken. Dat is inderdaad een financieel risico dat we lopen, maar er zijn maar weinig dingen in je leven die zonder risico zijn. Volgens mij lopen we met het besluit voor het nieuwe stadhuis grotere financiële risico's dan met dit besluit. Daarom hoeft dit mijns inziens niet zo'n groot bezwaar te zijn, zeker niet als zich hierdoor de kans voordoet dat we een goede promotie van de binnenstad krijgen, als tenminste 2/3de van de ondernemers dat wil. Dat lijkt me een behoorlijke garantie dat hiermee een eerlijke maatregel wordt getroffen.

De voorzitter: Ambtshalve voeg ik hieraan nog even toe dat de motie mede wordt ingediend namens de PvdA-fractie.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Bij het beoordelen van het voorliggende voorstel heeft Weert Lokaal als uitgangspunt genomen dat er eindelijk een oplossing zal moeten komen voor het probleem van de zogenaamde free riders. Er wordt al jaren over gesproken en er zijn meerdere initiatieven geweest om iedereen op vrijwillige basis te laten meedoen, maar dat lukt niet. Een vereniging kan nu eenmaal geen verplichting opleggen, vandaar dat de gemeente de aangewezen instantie is om hieraan iets te doen. Wij hebben niet gezocht naar beren op de weg, maar overwogen dat dit maar eens gedaan moet worden. Het verdient weliswaar niet de schoonheidsprijs, maar dat heeft ook alles te maken met het feit dat we met half uitgewerkte wetten van Den Haag worden geconfronteerd. Het is eigenlijk te zot voor woorden dat niet eens duidelijk is wat wel en niet gefinancierd mag worden. Ook de heer Weekers mag het zich aantrekken dat er wetten naar het zuiden des lands behoren te komen die voldragen zijn en waar we iets mee kunnen...

De heer Weekers: Om die reden was ik ook tegen dit gedrocht van een wet!

De voorzitter: U zou in deze termijn toch niet meer interrumpen!? De heer Kusters kan deze interruptie negeren!

De heer Kusters: Bij deze!

Er kunnen wel weer allerlei argumenten worden aangevoerd om het niet te doen, en hetzelfde geldt voor de wijze van heffing: moet dat per vierkante meter of op grond van de WOZ-waarde?, maar uiteindelijk is hiervoor gekozen en hoewel het misschien niet het meest ideale is, is het wel een manier om hieraan iets te doen. In plaats van een belasting zouden wij het overigens liever een contributie noemen, want een belasting kun je overal voor gebruiken, maar met deze contributie vorm je een pot die weer ten goede komt aan degenen die die pot gevormd hebben, om beter zaken te kunnen doen, iets wat toch ook bij de VVD hoog in het vaandel zou moeten staan. Het is waar dat we hiermee een risico lopen, maar het lopen van risico hoort ook bij ondernemen.

In de commissie hebben wij gezegd dat wij ons niet te veel bezig willen houden met mensen die bezwaar of beroep willen aantekenen, want dan zijn we over vier of vijf jaar misschien nog bezig, vandaar dat wij hebben voorgesteld de kosten daarvan niet voor de gemeente te laten zijn, maar die af te trekken van het bedrag dat we moeten doorsluizen naar de stichting. Wij zijn blij dat de wethouder dat heeft overgenomen. Hij heeft duidelijk aangegeven dat alleen de perceptiekosten voor rekening van de gemeente komen niet de kosten van bezwaar- en beroepsprocedures. Dat moet echter ook op een goede manier worden verwoord in de verordening, want daarin staat dat het verminderd wordt met de geraamde perceptiekosten. Als daarmee inderdaad de perceptiekosten worden bedoeld, zou het niet €2.500,- moeten zijn, maar €5.000,-, en als de perceptiekosten én de kosten voor het voeren van verweer zijn bedoeld, zou het €7.500,- moeten zijn. Ik denk echter dat hier de kosten voor bezwaar en beroep zijn bedoeld en dan moet het worden aangepast, want dat zijn geen perceptiekosten.

Nu u ons tegemoet bent gekomen, kunnen wij instemmen met het voorliggende voorstel.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Uit ervaring weten wij allemaal dat het niet lukt iedereen op vrijwillige basis te laten meebetalen. Er is altijd een bepaalde groep die betaalt en een rest die meeprofiteert. Het positieve van dit voorstel is dat iedereen er nu aan gaat bijdragen. In mijn beleving zijn het vooral de lokale en de kleine ondernemers die op dit moment meedoen en ligt het probleem vooral bij de grote ondernemers en de landelijke ketens. Als dat niet zo is, hoor ik dat graag van de wethouder. Als je er met z'n allen iets voor wilt doen, moet je dat ook samen doen. Ook dat hoort bij vrij ondernemerschap, en niet een deel laten betalen en de anderen gratis mee laten profiteren. Misschien zijn wij in de ogen van de heer Weekers wel niet goed wijs als we hiermee instemmen, maar naar onze mening is ons hier een goed verhaal voorgelegd en dat kunnen wij dan ook steunen. Zoals het CDA al zei, ligt het balletje vervolgens bij de ondernemers en als het dan niet doorgaat, is dat iets 'des ondernemers' en niet meer iets van de politiek.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn het erover eens dat de promotie van de binnenstad een prioriteit is en dat iedereen daaraan moet meebetalen. Iedereen heeft een hekel aan meelifters – laten we de term free riders maar meteen door dit woord vervangen, want er is een goed Nederlands woord voor en waarom zouden we dat dan niet gebruiken? Meeliften over de rug van anderen is een kwalijke zaak, maar de vraag is of we daartegen moeten optreden met een instrument als dit, dat juridisch en financieel zoveel risico's met zich brengt. De heer Heijmans sprak over knelpunten en liet duidelijk blijken er niet zo in te geloven, en eigenlijk heb ik dat zo'n beetje in alle beschouwingen horen doorklinken. De risico's, de wijze waarop het wordt uitgevoerd, met sectoren, de vragen die gesteld kunnen worden bij de dienstverlening en bij een eventuele differentiatie, de manier waarop dat dan weer geregeld zou moeten worden, enz., werpen al met al zoveel problemen op, dat ik van mening ben dat we er beter niet aan kunnen beginnen. Ik ben benieuwd hoe de ondernemers er zelf over denken, maar ik zie er op dit moment helemaal niets in.

Wethouder Strous: Mijnheer de voorzitter. In Hoogeveen is nog niet zo lang geleden de BIZ vastgesteld voor de binnenstad aldaar, allereerst door de raad en vervolgens in een peiling die is gehouden onder de ondernemers. 70% van de ondernemers heeft aan de stemming deelgenomen en 79% daarvan was vóór. In een aantal andere plaatsen is de BIZ ook al goedgekeurd met betrekking tot bedrijventerreinen. De maatregel leek allereerst ook een beetje te zijn gemaakt voor schone, hele en veilige bedrijventerreinen, vandaar dat we met die aspecten wat voorzichtig formulerend aan de gang zijn gegaan in het aanvankelijke raadsvoorstel. In het activiteitenplan dat door de ondernemers en het centrummanagement is opgesteld was dat overigens niet het geval. In de SLA, de uitvoeringsovereenkomst tussen het Ondernemersfonds en de gemeente, is vastgelegd dat alles wat we eerder met

elkaar hebben afgesproken in de Beheervisie binnenstad, het evenementenbeleid enz. met betrekking tot het schoonhouden van de binnenstad een standaardtaak is en blijft van de overheid. Wij zullen er kritisch op blijven toezien dat wij niet iets naar een ander gaan overhevelen wat gewoon bij ons ligt. Niettemin zijn ook een paar punten door de ondernemers aangegeven die zij graag willen doen via het centrummanagement, zoals bijvoorbeeld het weghalen van graffiti. In eerste aanleg heeft de gemeente, mede in het kader van de beste binnenstad, alles verwijderd en betaald, met de afspraak en de intentie dat, als opnieuw op gebouwen gespoten wordt, een particulier daarvoor €7,50, of wat het ook kost, gaat betalen, en dat de gemeente dat doet voor een openbaar gebouw...

De heer Beuvens: Dus als ik het goed begrijp moet het verwijderen van graffiti van een particulier huis door de eigenaar worden betaald en zal het niet worden betaald uit dit fonds?

Wethouder Strous: Ja, maar het moet ook georganiseerd worden opdat dat gebeurt. In de originele tekst waren wij dus nogal voorzichtig, ook met het oog op de wetstekst die er was. In de wet is bepaald dat de activiteiten van een BIZ gericht moeten zijn op het bevorderen van leefbaarheid, veiligheid, ruimtelijke kwaliteit, of een andere mede-publiek belang in de openbare ruimte van de zone. Op verzoek van het college om daarover wat explicieter te zijn, heeft de staatssecretaris laten weten dat het bewust ruim is geformuleerd, enerzijds omdat het een experiment betreft, anderzijds om de gemeenteraad in samenspraak met de ondernemers de ruimte te geven om deze afweging te maken. Wat het risico betreft dat wij lopen, zijn wij er redelijk zeker van dat wat nu voorligt en wat in het activiteitenplan is vastgelegd over wat wij doen aan economische structuurversterking, promotie, marketing en wat dies meer zij, mogelijk is. Zou iemand ooit naar de rechter willen stappen, dan hebben wij er vertrouwen in dat wij in het gelijk gesteld zullen worden, mede omdat dit een experimentenwet is die, naar ik gisteren van de VNG heb begrepen, in de komende jaren mogelijk nog wat zal worden aangepast. Zo is ook deze verordening vandaag zelfs nog aangepast in de geest van wat de heren Kusters en Beuvens de vorige keer hebben betoogd over de artikelen 6 en 8. Het was weliswaar niet fout geformuleerd, maar het kon wel beter en eenduidiger worden geformuleerd, en dat is nu gebeurd...

De heer Gigase: Er zat wel degelijk een tegenstrijdigheid in, die er nu is uitgedaald!

Wethouder Strous: In ieder geval is het nu eenduidiger geformuleerd, mede naar aanleiding van ervaringen die de VNG daarmee had opgedaan en die nu ook bezig is een nieuwe modelverordening op te stellen. Wij hebben daarop alvast geanticipeerd. Er was een risico, en dat is er nog steeds, maar wij voelen ons gesterkt dat wij het wat breder weg kunnen zetten. In Hoogeveen is dat ook gebeurd; ook daar is veel aandacht voor promotie, marketing en wat dies meer zij.

Een interessante vraag is gesteld door de heer Mertens over het bedrag van twee ton dat, als het goed is, zal worden binnengehaald. Er is een activiteitenplan opgesteld dat uitgevoerd moet worden. De Stichting Ondernemersfonds ontvangt daarvoor het bedrag van twee ton. Zoals de heer Beuvens al aangaf, moet dit niet worden gezien als een belasting. De gemeente functioneert als een soort secretaris/penningmeester en geeft het bedrag integraal terug aan de stichting, die daarvoor een plan maakt en dat ter beoordeling aan college en raad voorlegt. Als de neiging zou bestaan om daar te veel schoon, heel en veilig in te stoppen, kan de raad altijd aangeven dat het zo niet hoort...

De heer Beuvens: U zegt nu wel dat het geen belasting is, maar in de verordening wordt het wel een belasting genoemd.

Wethouder Strous: Dat is zo, maar het wordt als subsidie teruggegeven aan de ondernemers die betaald hebben. Wat betreft de overhead, verwijs ik naar onderdeel 3, waarin sprake is van het organiserend vermogen, het komen tot netwerken, de wil tot samenwerking en verbinding, het zoeken naar nieuwe ideeën, nadenken over de manier waarop de stad sterker kan worden gemaakt, nadenken over branching enz. Daarvoor moeten bijeenkomsten worden georganiseerd, iemand moet dat doen en wie zou dat beter kunnen doen dan de centrummanager die we hiervoor hebben? Vanuit dit fonds wordt twee ton bij elkaar gebracht, maar daarnaast kennen wij een evenementenbudget, jaarlijks €30.000,-, dat hiervoor wordt vrijgemaakt, een bijdrage van Wonen Weert in het centrummanagement ad €12.500,- en een bijdrage van de gemeente ad €17.500,- voor het centrummanagement. Voorts valt de back office van de VVV onder de directe aansturing van het centrummanagement, waarvoor eveneens een groot bedrag wordt vrijgemaakt. De uitvoering van de VVV-activiteiten is weliswaar niet expliciet voorbehouden aan de binnenstad, maar voor een groot deel wel, en dat geldt ook voor de VVV-front office. De evenementenmanager valt ook voor een deel onder het centrummanagement en de formatie die daarmee is gemoeid kan gekapitaliseerd worden. De heer Mertens kan ik dan ook zeggen dat de gemeente royaal een ton bijdraagt; preciezer uitgerekend zouden we zelfs op twee ton uitkomen. Het is aan het centrummanagement om die begroting binnenkort te maken. Zo bekeken komt de overhead vanuit die twee ton uit op ongeveer 20%, zo'n €35.000,- à €38.000,-, maar dat zal nog preciezer moeten worden weggezet. Het geld wordt natuurlijk niet alleen uitgegeven aan folders, internetsites enz. Er moet ook voor gewerkt worden en iemand moet dat doen.

Vervolgens kom ik bij de vraag of er een vast of gedifferentieerd tarief moet worden geheven. Via het centrummanagement hebben de ondernemers het voorstel gedaan te komen tot een bedrag van twee ton, neerkomend op een tarief van €395,-. Zij hebben dus de keuze gemaakt voor een vast tarief en die hebben wij overgenomen. Een gedifferentieerd tarief op basis van de WOZ-waarde zou ertoe leiden dat sommigen misschien maar €100,- betalen en anderen €1.200,- of misschien nog veel meer. Daaraan zou echter de consequentie zijn verbonden dat de

zeggenschap anders komt te liggen, terwijl het relatief gezien vooral de kleinere ondernemers zijn, als ik ze zo mag noemen, die lid zijn van het centrummanagement en het belang ervan inzien om de binnenstad sterk te houden, collectief aan promotie te doen, samen te werken aan het keurmerk 'veilig ondernemen', samenwerken rondom evenementen enz. Zij zijn het die de voorkeur geven aan een uniform tarief. Sommige mensen die nu lid zijn van Centrum Weert Promotie betalen nu een tarief van €125,-, maar er zijn er ook die €800,- of €900,- betalen. Er zullen er dus zijn die meer zullen moeten gaan betalen, wat gisteravond tijdens een bijeenkomst van Centrum Weert Promotie ook is erkend. Het is dan ook de bedoeling dat iedereen mee gaat doen, en daarvoor zijn vanuit het centrummanagement drie werkgroepen voorgesteld, om mee te doen en mee te denken, bijvoorbeeld over de vraag of op de Maaspoort in het verleden wel genoeg activiteiten zijn uitgezet en of daar niet iets aan kan worden toegevoegd; je zou er bijvoorbeeld een wielervedstrijd kunnen laten beginnen. Als je meebetaalt, kun je van een ieder ook een grotere betrokkenheid veronderstellen, wat kan leiden tot een beter geheel dan tot nu toe.

Gevraagd is hoe het nu zit met de dienstverleners. In het maandblad dat in de regio verspreid wordt hebben een paar dienstverleners aangegeven dat zij ervoor willen gaan. Niet iedereen heeft er 1 op 1 voordeel van, maar ook hiervoor geldt: hoe beter het de binnenstadsondernemers vergaat, hoe meer mensen naar het centrum komen en hoe meer voordeel ook dienstverleners, waaronder ook kappers uitzendbureaus enz., ervan kunnen ondervinden; zij zullen er in ieder geval geen nadeel van ondervinden. Solidariteit kan hierbij ook een rol spelen, al kan iedereen daar verschillend over denken. Netwerkvorming is eveneens een belangrijk aspect. Tijdens de bijeenkomst van Centrum Weert Promotie gisteravond is opgemerkt dat de ondernemers elkaar ook beter moeten leren kennen, om elkaar zo te kunnen steunen en van nieuwe ideeën te voorzien voor manieren waarop de binnenstad van Weert sterk kan worden gehouden. Met elkaar moet men niet alleen investeren in promotie, maar ook in het vergroten van het organiserend vermogen, wil men zich kunnen onderscheiden ten opzichte van andere steden in Zuid-Nederland, in binnen- en buitenland.

Als het allemaal niet doorgaat, vallen we misschien wel terug op een scenario van een aantal jaren terug en zal de vraag aan de orde komen of de gemeente nog €17.000,- moet bijdragen, of het bedrag van €30.000,- voor evenementen erin kan blijven zitten, of Centrum Weert Promotie €45.000,- of meer zal willen toevoegen, of BouwInvest, die nu €17.000,- of €18.000,- bijdraagt dat de volgende keer ook weer zal willen doen en hoe lang Wonen Weert het nog volhoudt om hieraan mee te doen. Al met al dreigt dan een danige afslanking van de beoogde activiteiten die in dit hoge ambitieniveau zijn neergelegd.

De vraag of er meerdere rekeningen op de mat zullen vallen als er meer BV's op één locatie zijn, kan ik ontkennend beantwoorden. Per pand wordt op basis van de WOZ één iemand aangeslagen; als er meerdere zijn, wordt de eigenaar aangeslagen, die het tarief van €395,- dan zal moeten verrekenen met de zogenaamde onderhuurders, of wie er ook allemaal zit.

De vraag is voorts gesteld wat er moet gebeuren met een pand dat niet verhuurd is. Mijns inziens zou dat voor wie dan ook die erachter komt dat dat hem blijkbaar €395,- kost, juist een stimulans kunnen zijn om extra hard te proberen leegstand te voorkomen. Het is geen hoofdmotief, maar wij willen er natuurlijk met elkaar voor zorgen dat de leegstand, die gelukkig niet zo heel groot is, niet groter wordt. Tussendoor kan ik de heer Kusters mededelen dat in artikel 14 de term 'perceptiekosten' moet worden gewijzigd in 'kosten'.

Mevrouw Stokbroeks heeft gevraagd of de grote ondernemers ook mee zullen doen. Gisteravond heb ik gehoord dat een paar grote ondernemers mee zullen doen, maar dat de landelijke ketens er geen voorstander van zijn, omdat ze anders in elke stad mee zouden moeten doen. Ik zou zeggen: doe juist wel in elke stad mee, want dan heb je ten opzichte van centra buiten de steden in ieder geval in elke stad een groot georganiseerd geheel, waardoor mensen graag naar de stad komen. Het is echter aan hen zelf om die afweging te maken.

In de motie van PvdA en SP wordt erop aangedrongen onverwijld met de betrokken partners in overleg te treden om het onderdeel 'inrichting, beheer en veiligheid' uit het activiteitenplan aan te passen in de lijn van het gestelde in het raadsvoorstel. In het voorgaande heb ik al aangegeven dat in het activiteitenplan weinig zaken voorkomen die te maken hebben met inrichting, beheer en veiligheid, maar overigens kunnen wij deze motie wel overnemen...

De heer Gigase: Het activiteitenplan moet natuurlijk in lijn zijn met het raadsbesluit, vandaar deze motie. In het raadsvoorstel geeft u aan dat een aantal onderwerpen eruit zijn gehaald, vergeleken met eerdere versies. In eerdere discussies hebt u echter gezegd dat de publieke taken er juist in moesten worden opgenomen om de juridische toets te kunnen doorstaan. Lopen we nu juridisch niet een groter risico dat het niet geaccepteerd zal worden? Met andere woorden: zal het voorstel nu voldoende stand houden?

Wethouder Strous: Ja, omdat ook in de vorige versie van het activiteitenplan geen bedrag van €300.000,- was opgenomen voor een veegmachine en wat dies meer zij. Het stond er dus al niet in, en ook toen ging het over het keurmerk 'veilig ondernemen', over graffiti verwijderen, enz. Eerder heb ik al aangegeven wat de staatssecretaris hierover heeft gezegd en daar hebben wij veel vertrouwen in. In de vorige versie waren de paramedische en medische beroepen niet opgenomen. Ze waren wel begrepen in het oude artikel 8, maar dat was niet conform de WOZ-regeling, vandaar dat we ze daar uit hebben gehaald en in artikel 9, bij het belastingtarief, expliciet hebben aangegeven dat onderwijs, kinderopvang en publieke diensten als brandweer, ziekenhuis, huisartsen, fysiotherapeuten en tandartsen er niet in thuishoren. Een dierenarts staat er weliswaar niet bij – en zo zullen er misschien nog wel een paar zijn die vinden dat ze niet in het rijtje passen –, maar qua doelstelling van het werk is er toch wel een verschil tussen een dierenarts en een huisarts...

De heer Lempens: Je zult maar kanariepiet zijn!

Wethouder Strous: De heer Gigase heeft gevraagd of een differentiatie mogelijk zou zijn geweest. Met de WOZ-waarde zou dat inderdaad hebben gekund. Wij hebben nagegaan of het aantal vierkante meters, de omzet, het aantal medewerkers of de vestiging op een A, B- of C-locatie criteria zouden kunnen zijn, maar dat type waarderings is voorbehouden aan de rijksoverheid..

De heer Heijmans: Door de aanvullende toelichting ben ik toch op het verkeerde been gezet, en dat geldt naar ik begrepen heb ook voor de heer Gigase. Mevrouw Van de Wetering heeft eerder uitgelegd waarom niet gekozen was voor een benadering via de WOZ-waarde, namelijk omdat grote filiaalbedrijven dan niet mee zouden doen en vervolgens een zware stem zouden hebben als er geteld zou moeten worden. In deze toelichting wordt de optie van de WOZ-waarde helemaal niet meer genoemd en daardoor worden wij op het verkeerde been gezet.

Wethouder Strous: Wij hebben aangesloten bij het voorstel van de ondernemers om niet te kiezen voor de WOZ-waarde.

De heer Heijmans: Wij voelen er veel voor om de WOZ-waarde als uitgangspunt te nemen voor de tariefstelling; daarvoor heb ik in redelijk Nederlands al een conceptmotie laten uittypen. Wat ik nu graag wil weten is of dat inderdaad van invloed zou zijn op de zwaarte van een stem bij een peiling.

Wethouder Strous: Ja. Op pagina 6 van 10 is uitgelegd dat ook een tarief op basis van de WOZ-waarde had kunnen worden vastgesteld, maar dat daarvoor niet is gekozen. Naar aanleiding van vragen in de commissie of er ook andere differentiatievormen mogelijk zijn, is op pagina 7 van 10 uiteengezet dat een differentiatie op basis van vierkante meters, aantal personeelsleden enz. niet mogelijk is, omdat dat is voorbehouden aan de centrale overheid.

Hiermede meen ik de vragen in eerste termijn te hebben beantwoord, voorzitter.

De voorzitter: Het woord is in tweede termijn aan de raad.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Op een gegeven moment moet je een afweging maken en tussen ja en nee zit niet veel. Wij delen geheel de mening van de VVD-fractie over de strekking van deze BIZ-wet. De onvolkomenheid van deze wet – en dan zeg ik het heel netjes – die tot uitdrukking komt in de voorliggende verordening moeten we afwegen tegen de doelstelling die hierachter schuilt om de meelifters aan te pakken. De kans van slagen achten wij gering, maar dat laten we aan de ondernemers over. De doorslag in al deze ellende, zou ik bijna zeggen, geeft voor ons het feit dat de georganiseerde ondernemers er voorstander van zijn om hiermee aan de slag te gaan. Zoals eerder gezegd, zijn wij een groot voorstander van een tariefstelling op basis van WOZ-waarde, maar ik heb begrepen dat door daarvoor te kiezen de grootwinkelbedrijven de zaak nu al, ik zal niet zeggen blokkeren, maar tenminste zwaar kunnen frustreren, waardoor we terug bij af

zouden zijn. Ik zie de wethouder bevestigend knikken en daarom zullen wij, ondanks al onze voorbehouden en gezucht, met dit voorstel instemmen.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. In eerste termijn zult u hebben begrepen wat wij van dit raadsvoorstel vinden. Wij vonden de wet al een gedrocht en wat kan zo'n gedrocht baren als het wordt vertaald in een raadsvoorstel? Niet erg veel moois volgens ons. Wat ik erg jammer vind, is dat de wethouder veel woorden heeft gewijd aan alle doelstellingen van Centrum Weert Promotie en het centrummanagement – waar wij honderd procent achter staan –, maar dat hij met betrekking tot het instrument waarvoor gekozen wordt om een en ander te financieren de zaak mooier probeert voor te stellen dan ze is. Zo zei hij dat in Hoogeveen een hoog percentage van de ondernemers voor dit systeem heeft gekozen, maar hij vergat erbij te vertellen dat daar het centrummanagement voor honderd procent door de gemeente wordt betaald. Dat is nu net waarvoor de heer Mertens aan het begin van deze avond heeft gepleit: zorg ervoor dat geld dat de ondernemers op tafel liggen ook echt voor promotie wordt gebruikt en niet voor bureaunkosten. Vervolgens gaf de wethouder aan dat differentiatie niet mogelijk is en ik stel vast dat in ieder geval de heer Heijmans, maar naar ik meen ook het CDA, zich daarvoor op het verkeerde been voelde gezet. Ook daar werd een beetje omheen gedraaid, want het kan namelijk wèl. Differentiëren is wel degelijk mogelijk, al moet erbij worden gezegd dat de drempel dan wordt verhoogd om dit ten opzichte van degenen die niet willen erdoor te drukken. In de derde plaats heeft de wethouder betoogd dat dit geen belasting is, maar een contributie, en ook daarmee spiegelt hij de zaak een beetje verkeerd voor. Als de gemeente namelijk via een verordening van de raad naast de onroerende-zaakbelasting nog een extra rekening op de deurmat legt van een aantal mensen, die verplicht zijn te betalen – als ze niet willen betalen, moeten ze naar de rechter stappen –, is dat gewoon een belasting. Het is een belasting en het blijft een belasting. Je kunt een kat wel een hond noemen, maar het blijft een kat. Misschien wil deze wethouder de geschiedenis ingaan als de wethouder van de Strous-tax, maar de VVD-fractie is daar in ieder geval op tegen.

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft uiteengezet waar de aanscherping in zit vergeleken met de eerdere voorstellen, die zeker ook te danken is aan de constructieve inbreng van verschillende fracties, zowel in de commissie als vanavond. Het voorstel gaat in op alle voordelen en nadelen. De CDA-fractie is van mening dat de voordelen zwaarder wegen dan de nadelen. Hiermee komt een einde aan de vrijblijvendheid. Voor de volledigheid wil ik nog even opmerken dat de mogelijkheid van een tariefdifferentiatie op basis van de WOZ-waarde eerder al eens door de centrummanager is aangegeven, waarbij hij ook aangaf dat het lastig zou zijn met de stemming. De CDA-fractie hecht in dezen aan de mening van de ondernemers, want het is hun fonds, en wij willen de bal dus graag bij de ondernemers leggen.

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. Ik heb niemand horen zeggen dat dit een schitterende wet is, en dat is het ook niet. Als je de wethouder dan ook nog hoort zeggen dat deze wet eigenlijk is bedoeld voor bedrijventerreinen en nu wordt toegepast op de binnenstad, wordt het nog extra moeilijk. Iedereen is het er wel over eens dat het het mooiste zijn wanneer het tarief zou kunnen worden gebaseerd op vierkante meters, WOZ-waarde of iets dergelijks, maar omdat daarmee het beginsel *one man one vote* verloren zou gaan, kiezen wij daar niet voor; een stem zou dan namelijk zwaarder worden naar mate je een dikkere portemonnee hebt en dat kan natuurlijk niet. Het argument dat bij een keuze voor de WOZ-waarde het systeem niet door zou kunnen gaan, vind ik eerlijk gezegd niet doorslaggevend, maar het *one man one vote*-principe wel.

Wij hebben er kennis van genomen dat de georganiseerde ondernemers het eens zijn met dit voorstel en dat alle ondernemers erover mogen stemmen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat dat verstandige mannen en vrouwen zijn, die een verstandige beslissing zullen nemen. Laten wij hen daarom die kans geven.

De voorzitter: De wethouder heeft gezegd dat het college uw motie nr. 3 kan overnemen. Is dat voor u reden om de motie te laten varen, of wilt u haar toch in stemming laten brengen?

De heer Beuvens: Ik kijk even naar de overkant en zie dat de PvdA-fractie er alle vertrouwen in heeft als de wethouder de motie overneemt. Wie zijn wij dan om dat in twijfel te trekken?

De voorzitter: Dus u trekt motie nr. 3 in?

De heer Beuvens: Ja.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. In tweede termijn kan Weert Lokaal kort zijn. Uit de beantwoording van de wethouder trekken wij de conclusie dat dit de minst slechte oplossing is. Weert Lokaal is in ieder geval van mening dat er een oplossing moet komen en die zien we met veel vertrouwen tegemoet.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. In eerste termijn heb ik al gezegd dat wij tegen het meeliften zijn en voor het vaststellen van een vast tarief. Wij zullen dan ook met het voorstel instemmen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de VVD-fractie geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

20. Vaststellen Milieubeleidsplan 2010-2013 (raadsvoorstel 09 11 145).

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. In de commissie RO heb ik dit voorstel als bespreekpunt laten agenderen, omdat de toezegging die de wethouder had ge-

daan naar aanleiding van een paar moties, waaronder ook de door mij ingediende motie over windturbines, niet was uitgevoerd. Ik heb gezegd dat ik dat met de griffier zou bespreken, en dat heb ik gedaan. Daaruit is gebleken dat op de afsprakenlijst van de agendacommissie onder het hoofdstuk 'Ruimtelijke ordening' is vermeld dat het college het Milieubeleidsplan zal aanpassen naar aanleiding van de moties inzake de windturbines en duurzaamheid in de raadsvergadering van 8 juli 2009. Het geldt ook voor een ander agendapunt voor wat betreft de beleidsregels windmolens. In het kader van de controlerende rol van de raad heb ik dit geconstateerd. Inmiddels is door de wethouder enig huiswerk verricht en is een aanvulling gekomen op het Milieubeleidsplan.

De motie die ik destijds heb ingediend werd gesteund door de fracties van de VVD, Weert Lokaal, D66 en Kernpunt. Mede gelet op de tijd – we willen tenslotte nog op een redelijke tijd thuis komen – zal ik niet alles meer gaan herhalen, maar alleen de kern toelichten. Het ging erom dat het landelijk beleid, gezien de internationale toezeggingen, tot 2020 behoorlijke stappen te maken heeft met het uitvoeren van energiebesparingen, wat onder meer via windturbines gestalte zou kunnen krijgen. Op het windsymposium op 7 juli waren een aantal bewindslieden aanwezig, mevrouw Verburg (CDA) van Landbouw, mevrouw Van der Hoeven (CDA) van Economische Zaken en mevrouw Cramer (PvdA) van Milieu, die ervoor pleitten op zeer korte termijn te voldoen aan een bepaalde taakstelling. Het gekke is dat juist de twee partijen waarvan deze bewindslieden deel uitmaken in deze raad tegen de motie hebben gestemd!

De heer Heijmans: Los van nut en noodzaak van windmolens, waarover we ook nog een boom zouden kunnen opzetten, is het de vraag of de locatie-Weert daarvoor de meest geschikte is.

De heer Egging: Het was nu juist de bedoeling van de motie om dat te laten onderzoeken. Feit is in ieder geval dat lokale toepassing van windmolens op land goedkoper is dan op zee, vandaar dat wij erop hebben aangedrongen daarnaar in het kader van de Hoge Dunk een onderzoek in te stellen. De vraag aan de wethouder, en dan stop ik ermee, want ik heb me er genoeg aan geërgerd dat een toezegging op deze manier niet werd nagekomen, is: wat is hij van plan te doen om hieraan nog in deze raadsperiode vorm te geven?

Wethouder Sijben: Mijnheer de voorzitter. In juli is over windenergie gesproken en in dat verband is een motie ingediend en aangenomen, waaraan ik uitvoering heb gegeven door diverse publicaties over windenergie voor de raad ter inzage te leggen voor behandeling in de vergadering van de commissie voor ruimtelijke ordening van september. Bij die publicaties bevond zich ook informatie over het windsymposium in Rotterdam dat de heer Egging in juli noemde. Mijn verwachting was dat aan de hand van die publicaties een open gedachtewisseling in de commissie zou kunnen worden belegd over het al dan niet doorgaan met het voorbereiden van een voorstel voor windenergie. Wat ik wilde voorkomen was dat intern heel veel energie zou worden gestoken in de voorbereiding van een voorstel

en dat pas daarna fundamenteel zou worden gesproken over windenergie, met het risico dat dan zou worden besloten ervan af te zien. Eerst wilde ik daarom in een open discussie in de commissie nagaan of hiermee, gezien de informatie die erover beschikbaar is, verder zou kunnen worden gegaan, om daarna, bij een positieve conclusie, meer te gaan investeren in de voorbereiding van een voorstel. Voor de commissievergadering van september is het onderwerp vervolgens niet expliciet geagendeerd. Ik stel ook vast dat niemand van de aanwezige commissieleden er op dat moment behoefte aan had om het onderwerp aan de orde te stellen. Het lijkt mij het beste nu in de volgende commissievergadering een discussie te voeren aan de hand van die publicaties en dan te bezien hoe we hiermee verder moeten gaan. Weliswaar treedt dan enige vertraging op ten opzichte van de afspraak die in juli is gemaakt, maar toch wordt dan voldaan aan wat de heer Egging vraagt en wat ook door een meerderheid van de raad wordt gewenst, namelijk bespreken van het onderwerp, nog los van het bepalen van standpunten daarover.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

22. Vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (09 11 147).

a. Brief van mevrouw M. Stokbroeks namens de fractie D66 d.d. 21 juni 2009 inzake vragen aan het college over de Montessorischool Laar-Laarveld, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben deze brief in juni gestuurd en nu het antwoord daarop ontvangen. Ondanks die lange termijn zijn niet al onze vragen beantwoord.

Wij hebben gevraagd of er een relatie was tussen de nieuwbouw van de Montessorischool en de woningbouw in Laarveld en wanneer de nieuwbouw zou worden opgeleverd als alle procedures normaal zouden verlopen. Ter zake is het een en ander beantwoord, zij het niet naar volle tevredenheid, maar meningen verschillen, zullen we maar zeggen. Zo zijn wij van mening dat verkeersmaatregelen behoren te worden getroffen voordat kinderen in de school worden gezet. In dit huis denkt men er blijkbaar anders over. Men wil eerst nagaan of er überhaupt maatregelen nodig zijn en die dan achteraf treffen. Wij hopen nu maar dat er niet iets zal gebeuren waardoor wij er later spijt van zullen krijgen.

Omdat een aantal vragen niet zijn beantwoord, willen wij een motie indienen om een en ander zeker te stellen en onze zorgen weg te nemen. Ze luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Weert,

in vergadering bijeen d.d. 4 november 2009;

overwegende dat:

- het college aangeeft, dat de voorgestelde tijdelijke huisvesting van de Montessorischool en Korein Kinderplein maximaal 5 jaar noodzakelijk zal zijn;

- na deze periode van 5 jaar de Montessorischool en Korein Kinderplein volgens het college gehuisvest kunnen worden in de nieuwe onderwijsvoorziening Laar-Laarveld;
- gelet op de huidige economische situatie, het teruglopend leerlingenaantal en het principe 'niet bouwen voor leegstand' betwijfeld wordt of er na deze periode van 5 jaar wel een definitieve huisvesting beschikbaar zal zijn;
- als het nieuwbouwproject Laarveld vertraagt of (deels) niet wordt gerealiseerd de nieuwe school leeg komt te staan;

draagt het college op er daadwerkelijk voor zorg te dragen dat uiterlijk 1 januari 2015 de Montessorischool en Korein Kinderplein definitieve huisvesting krijgen in de onderwijsvoorziening Laar-Laarveld;

en gaat over tot de orde van de dag."

(motie nr. 4)

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Mijnheer de voorzitter. Krijgen de leden van de raad straks nog een termijn om zich over deze motie uit te spreken?

De voorzitter: Behandeling van deze brieven vindt plaats in één termijn. U kunt nu iets over de motie zeggen voordat de wethouder antwoordt, of u kunt het straks doen in de vorm van een korte stemverklaring.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Dan wacht ik even af en doe het wel via een stemverklaring.

De heer Tak: Ik vraag alvast om een hoofdelijke stemming, voorzitter.

De voorzitter: Dat kan. Het woord is thans aan de wethouder, die mogelijk ook een advies zal kunnen geven over de ingediende motie.

Wethouder Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Met betrekking tot de verkeersveiligheid heb ik bepaald niet het idee dat wij alleen maar afwachten. Met ouders en omwonenden is een klankbordgroep samengesteld, waarin alle aspecten die verband houden met het op een veilige wijze brengen en halen van kinderen worden besproken, en naar ik heb begrepen verlopen die gesprekken constructief en voorspoedig.

Naar aanleiding van de motie die is ingediend, wijs ik erop dat de raad het besluit heeft genomen voor de bouw van een nieuwe school in Laar. De argumentatie daarvoor was gelegen in de vervanging van de basisschool in Laar, die echt niet langer dan vijf jaar in de huidige toestand kan blijven bestaan. Daar hangt de bouw van deze school van af en niet van de ontwikkeling van Laarveld; het laatste kan hooguit effect hebben op de omvang van de lokalen, ofwel de maximale omvang die de school uiteindelijk nodig heeft. Besloten is daaraan de Montessorischool te koppelen en in die zin is het tijdspad daaraan gekoppeld. In het raadsbesluit is ook vastgelegd binnen welk tijdspad een en ander moet plaatsvinden. In de hiërarchie van besluitvorming is een raadsbesluit en de opdracht die daarin aan het college besloten ligt van een hogere orde dan een motie. In die zin vraag ik mij

ook af wat de meerwaarde van een motie is, tenzij het nieuwe college, zoals ik vanavond al enkele keren heb horen suggereren, aan úw kant van de raadzaal zit en het dus een oproep aan uzelf is om u te houden aan de opdracht die de raad het college heeft gegeven! Voor mij is de motie overbodig, maar het is aan u te beslissen of u deze opdracht nog eens aan uzelf wilt herbevestigen.

De voorzitter: Met dit antwoord zult u het moeten doen! Ik zal de motie nu hoofdelijk in stemming brengen, zoals is verzocht, en bij het uitbrengen van uw stem kunt u desgewenst een korte stemverklaring afleggen.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Ik wil het liever nu even doen. Omdat wij ons hierop niet hebben kunnen voorbereiden, geef ik D66 in overweging de motie aan te houden, zodat wij even de kans krijgen om uit te zoeken wat daadwerkelijk in het raadsbesluit van destijds staat.

De voorzitter: Als er nog meer stemverklaringen zijn, geef ik daarvoor nu de gelegenheid.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben moeite met de datum die in de motie wordt genoemd van uiterlijk 1 januari 2015. We weten allemaal hoe het gaat in procedures en ik vraag me dan ook af wat we hiermee onszelf zouden aandoen. Wij kunnen dit in ieder geval absoluut niet steunen.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. De essentie is natuurlijk vast te stellen dat deze huisvesting er moet komen. Misschien is de motie wat dat betreft wat ongelukkig geformuleerd. Ik vind echter wel dat dit moet gebeuren; dat is volgens mij de essentie.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Als mevrouw Stokbroeks zichzelf serieus neemt, trekt ze de motie in. De wethouder liegt niet, dat staat vast. Hij zou het nooit riskeren om hierover te gaan liegen. Wat hij aangeeft is dus de waarheid en als mevrouw Stokbroeks iets wil bereiken, behoort ze de motie in te trekken.

De heer Lempens: De fractie van de VVD kan zich hierbij volledig aansluiten.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Als in het eerdere raadsvoorstel exact dezelfde datum is genoemd en als er inderdaad naar wordt gestreefd dan een definitieve oplossing te bewerkstelligen, is dit niet het moment om deze motie in stemming te laten brengen. Ons gaat het erom dat het echt een tijdelijke oplossing moet zijn en dat de basisschool niet tot in lengte van dagen op die locatie gehuisvest moet blijven, want Laar is toe aan een nieuwe school. Het lijkt me daarom wijs de motie nu in te trekken.

Wethouder Heuvelmans: De in de motie genoemde datum staat niet in het raadsvoorstel. De streefdatum die in het raadsvoorstel is genoemd ligt een stuk eerder.

De voorzitter: Ik stel vast dat de motie is ingetrokken.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

b. Brief van de heren H. Beuvs en J. Goubet namens de fractie SP d.d. 29 juni 2009 inzake vragen aan het college over het bouwplan drukkerij Theunissen aan de Nassaulaan, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.

De heer Beuvs: Mijnheer de voorzitter. De antwoorden van de wethouder zijn redelijk duidelijk. Wij wachten in dit geval het oordeel van de Raad van State af en met aan zekerheid grenzende waarschijnlijk ga ik ervan uit dat wij hierover nog wel een keer te spreken komen, ongeacht het oordeel van de Raad van State.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Hoewel wij niet de schrijver zijn van deze brief, willen wij de wethouder wel vragen toe te lichten hoe de stand van zaken op dit moment is, hoe de gesprekken verlopen en wanneer de raad zal worden geïnformeerd over het vervolgtraject. De tijd begint namelijk te dringen, om het maar heel zacht uit te drukken.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Naar aanleiding van deze brief is al heel wat gesproken en daarbij is de C2-locatie als locatie zelf naar voren gekomen. Als we in het antwoord dan lezen over alternatieven en tijdelijke huisvesting, roept dat bij mij de volgende woorden op: euro's, risico's etc. Wij hebben daarom behoefte aan een notitie waarin duidelijk wordt uiteengezet hoe het project precies in elkaar zit, wat onder tijdelijke huisvesting moet worden verstaan, wat het ons gaat kosten, welke risico's er zijn en hoe lang we in de procedure zijn als we dit niet doen. Kortom, dit nodigt uit tot het vragen van een uitvoerige notitie op korte termijn.

Wethouder Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Het is wat lastig om nu een uitvoerige openbare notitie beschikbaar te stellen waarin alle ins en outs worden verwerkt, omdat we midden in een onderhandelingsproces zitten, waaruit ook een resultaat kan voortvloeien. Ik ga ervan uit dat we hierover in december met elkaar kunnen praten aan de hand van een voorstel of een notitie, een beetje afhankelijk van de uitkomst van de onderhandelingen. Het zal waarschijnlijk niet volgens de normale procedures gaan, maar het zal mogelijk wel in de raad terechtkomen en dan kan de raad tussentijds nog bepalen of daarvoor een aparte commissievergadering moet worden belegd. Willen we de deadlines halen, dan zal op een aantal punten kort geschakeld moeten worden wat betreft de doorlooptijd in de raadsbesluitvorming. Alle ins en outs die de heer Meulen noemde kunnen dan ook inzichtelijk worden gemaakt, evenals de overwegingen en keuzen die gemaakt worden en de effecten daarvan, maar momenteel zijn we in gesprek en zo lang we in gesprek zijn kan dat ook tot resultaat leiden.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

c. Brief van de heer F. Prinsen namens de fractie Weert Lokaal d.d. 26 oktober 2009 inzake vragen aan het college over de Tungelroyse Beek, met het verzoek om mondelinge beantwoording.

De heer Prinsen: Mijnheer de voorzitter. Om er zeker van te zijn dat we dit jaar nog antwoord zouden krijgen, hebben wij de procedure een beetje aangepast. We hebben de artikel 40-brief van augustus, waarin gevraagd werd om een schriftelijke reactie, ingetrokken en een nieuwe brief ingediend met het verzoek om mondelinge beantwoording. De zorgen van Weert Lokaal betreffen het volgende. In de Tungelroysebeek vindt een hervervuiling plaats met cadmium en zink, zodanig dat de interventiewaarde tot driemaal toe wordt overschreden. In onze aanvankelijke brief stond dat dat 17 maal het geval was, maar dat was een fout in de cijfers van het Waterschap Peel en Maas waarop wij ons hadden gebaseerd. Ons is ook ter ore gekomen dat in het gedeelte van de beek waarin de hervervuiling plaatsvindt in de zomer kinderen zwemmen en dat met name de scouting bij het organiseren van tochten met kinderen de kinderen meer punten toekent als ze door de beek lopen in plaats van op de oever. Voor ons is dat aanleiding geweest voor het stellen van een drietal vragen over de volksgezondheid en het antwoord daarop wachten wij met belangstelling af.

Wethouder Sijben: Mijnheer de voorzitter. De vervuiling van de beek is een kwestie waarin de gemeente geen enkele bevoegdheid heeft. Het Waterschap Peel en Maasvallei is verantwoordelijk en de provincie is het bevoegd gezag in dezen. De gemeente is wel van de kwestie op de hoogte gesteld, door het waterschap en door mensen die zich met het project bemoeien. Er is een werkgroep flora-onderzoek Tungelroysebeek en daar zit weer een werkgroep onder die 'slibwerkgroep' heet en die door het waterschap bij de kwestie is betrokken. Het probleem is dat de werkgroep niet tevreden is over de manier waarop het waterschap die zaak afhandelt. Het is heel moeilijk hierover een oordeel te geven, omdat, zoals gezegd, de gemeente hierin geen enkele bevoegdheid heeft.

De vervuiling met cadmium en zink is opnieuw ontstaan nadat dat deel van de beek eerder gesaneerd was. Het is begonnen met zwart slib dat eruit is gehaald en die kleur wordt veroorzaakt door mangaan dat in de grond zit en mogelijk is door de oude industrie van de zinkfabriek nog veel meer in de grond gekomen dan er al van nature in zit. Om te kunnen beoordelen wat er precies speelt en waar de oorzaak precies ligt is een langdurig onderzoek nodig. Voorlopig zal het probleem dus nog blijven bestaan.

Gevaar voor de volksgezondheid is er niet. Dat er ook gezwommen wordt, is overigens nieuw voor mij. Ik zal laten nagaan of zwemmen in de beek gevaarlijk zou kunnen zijn. Ik neem aan van niet, maar dat zullen we nog uitzoeken. Zou het zo zijn, dan moet daar een waarschuwing voor uitgaan. Anderszins is er geen gevaar voor de volksgezondheid en ook geen direct milieugevaar, integendeel zelfs: met alles wat de afgelopen jaren aan vuiligheid uit de beek is gehaald, niet alleen in dit stuk, maar ook verderop in de Tungelroysebeek, is een enorme milieuwinst be-

haald. Wat zich nu voordoet is heel vervelend, maar de vervuiling staat in geen verhouding tot wat er geweest is.

De laatste vraag van Weert Lokaal luidt of de gemeente al stappen ondernomen heeft. Het zal duidelijk zijn dat die vraag ontkennend moet worden beantwoord, omdat de gemeente niet bevoegd is. Wij volgen de zaak wel en als we de indruk zouden krijgen dat het waterschap hiermee niet serieus omgaat, trekken we wel bij het bevoegd gezag, zijnde de provincie, aan de bel. Die indruk hebben wij echter zeker niet.

De heer Prinsen: Mijnheer de voorzitter. Onze belangrijkste vraag betrof de verantwoordelijkheid van de gemeente. Ik heb er kennis van genomen dat, als het oppervlaktewater boven de interventiewaarde vervuild is, de gemeente daarin geen enkele bevoegdheid heeft.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

d. Brief van de heer A. Heijmans namens de fractie PvdA d.d. 29 oktober 2009 inzake vragen aan het college over verkeersknelpunten Roermondseweg, met het verzoek om mondelinge beantwoording.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. In de begroting 2010 valt te lezen dat de knelpunten bij de Ittervoorterweg en de Trumpertweg, ter hoogte van de Roermondseweg, waarover we inmiddels al jaren praten, op korte termijn zullen worden aangepakt. Er staat bij dat het ook in het kader van de gebiedsontwikkeling op korte termijn zal worden aangepakt, maar wat het oplossen van een paar verkeersknelpunten met gebiedsontwikkeling te maken heeft vraag ik me af; als dat zo zou zijn, kan ik er nog wel een hele rits onder schuiven! Ik heb er het provinciaal meerjaren-infrastructuurprogramma 2010-2013 eens op nagelezen, dat van augustus dateert, en daarin valt te lezen dat de Trumpertweg in 2012/2013 aan zet is – en dat is alleen nog maar de ontwerpfase; over de realisering wordt helemaal niet gesproken –, terwijl van het kruispunt Ittervoorterweg wordt gezegd dat dat aan anderen wordt overgelaten; of dat de gemeente is, of wie dan ook, wordt niet duidelijk. Onze vraag luidt daarom: schuiven we het nu op de lange baan, zoals de provincie stelt, of wordt er daadwerkelijk korte metten mee gemaakt?

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Deze vraag sluit aan bij een onderwerp dat we in de commissievergadering bij de kop hebben gehad, toen ik in en kort historisch overzicht heb geschetst hoe het een paar keer door de provincie onder een andere noemer is gebracht: van de N280 naar de GOML, terug naar de N280, of toch maar uit gelden voor verkeersveiligheid. Wij hebben niet langer met deze discussie mee willen doen, want die leidt niet tot het gewenste resultaat en wij staan voor het doel dat we in de begroting hebben geformuleerd. Ondertussen hebben we daarom heel praktisch zelf de onderzoeken daarvoor opgepakt en uitgevoerd, zij het in afstemming met de provincie. Hetzelfde geldt voor het ontwerp, waarvan de heer Heijmans zojuist zei dat het aan anderen zou worden over-

gelaten. Met verbazing hebben wij kennis genomen van de laatste brief van de verantwoordelijk gedeputeerde, d.d. 25 september, waarin hij onder meer schrijft: *“Tevens wil ik samen met u de mogelijkheid bezien om de projecten alsnog gedeeltelijk met GOML-middelen te dekken”*. In de GOML-bijeenkomst over de N280 in oktober hebben wij nog eens heel duidelijk laten weten dat het zo niet gaat, en naar is gebleken, hebben wij daarvoor ook een luisterend oor gevonden. Wij blijven daarop hameren. Bij de mensen die dit behandelen wordt in ieder geval wel voortgang geboekt en het ontwerp voor beide punten zal begin 2010 klaar zijn. Wij koersen daarom op aanbesteding en uitvoering in 2010.

De provincie heeft vervolgens de kwestie van de voorfinanciering bij ons neergelegd, waarover nog een afspraak zal moeten worden gemaakt. In zijn brief heeft de heer Heijmans ook de vraag aangehaald wie dit gaat betalen op deze provinciale weg. In de provincie Limburg wordt voor de kostenverdeling al jarenlang de zogenaamde potentheorie gehanteerd, die inhoudt dat, als op een provinciale weg bijvoorbeeld een ingreep wordt gedaan met een rotonde met drie pootjes, twee pootjes daarvan voor rekening komen van de provincie en één pootje voor rekening van de desbetreffende gemeente. Moet dat anders, dan zullen we zowel met betrekking tot de voorfinanciering – wat het budgetrecht is van de staten – als voor deze gebezigde werkzaamheden moeten vertrouwen op het laatste woord van het hoogste orgaan van de provincie. Wij zetten ons in ieder geval in voor een nette financiering en voor een uitvoering in 2010.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Het college roep ik op niet in de val te trappen om alles onder de GOML te schuiven, want dan zouden wij per saldo via de GOML ook nog de helft moeten meebetalen. Doe dat dus niet en houd het gewoon straight: het is een provinciale weg met een paar knelpunten en daarvoor hoort de provincie te betalen, afgezien van het punt waar een aansluiting op gemeentelijke wegen aan de orde is. De voorfinanciering vind ik van minder belang, omdat die, naar ik begrijp, voor een relatief korte termijn geldt, afhankelijk van de taakstelling die in het meerjarenprogramma infrastructuur van de provincie is neergelegd.

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. Uit het antwoord van de wethouder maak ik op dat er een heel lang traject moet worden bewandeld voordat aan zo'n gevaarlijk punt echt iets wordt gedaan. Een paar jaar geleden hebben wij om acute maatregelen gevraagd op de plaatsen waar veel ongelukken gebeuren en gelukkig ging dat toen relatief snel, maar veel van die aanpassingen, als waarschuwingborden en dat soort zaken, had u toen zelf in de hand; het natraject duurt overigens veel langer. Tot onze spijt hebben we nu moeten constateren dat er een nieuwe plek is waar veel ongelukken gebeuren, dodelijke ongelukken en ook veel bijna-ongelukken, namelijk op de kruising van de Maaseikerweg met de Tungelersdorpsstraat. Ook dat is een provinciale weg en wellicht moet ook een lang traject worden doorlopen voordat daar grote aanpassingen kunnen plaatsvinden, maar zouden

ook hier wellicht, net als destijds bij de N280/Roermondseweg, alvast veiligheidsstimulerende maatregelen kunnen worden getroffen?

De heer Adriaens: Mijnheer de voorzitter. Veel van de vragen die ik op papier had gesteld zijn inmiddels al gesteld en ook beantwoord. Wat ik nog wel wil zeggen is dat wij voor honderd procent achter de brief van de heer Heijmans staan. Hij zit heel dicht bij het vuur en heeft dit in het rapport ontdekt, waarvoor hulde. Voorgaande sprekers zeiden dat dit onderwerp al jarenlang aan de orde is gesteld, maar ik kan u zeggen dat we er al zeker twintig jaar mee bezig zijn. Degenen die wat langer in de raad zitten zullen dat weten. Het werd altijd naar achteren geschoven, met de opmerking dat het een provinciale weg was, etc. Daar hadden we alle begrip voor, maar het werd hoe langer hoe moeilijker om dat begrip op te brengen. Eindelijk werden er afspraken gemaakt en nu doet de provincie weer moeilijk. Ik begrijp daar niets van, want de praktijk wijst keer op keer uit hoe noodzakelijk deze ingreep is. Toen ik las dat de heer Heijmans dit had ontdekt in het meerjaren-infrastructuurprogramma van de provincie, zakte mijn broek er – figuurlijk – van af! De afslag Trumpertweg blijkt nota bene nog in de ontwerpfase te verkeren, terwijl de praktijk erom vraagt daaraan in godsnaam iets te doen. Hoe lang gaat dat nu nog duren!?

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Wij delen de opvatting van de heer Heijmans dat dit niet in de GOML thuishoort en tussen gemeente en provincie via de reguliere programma's moet worden afgemaakt, met uitvoering in 2010. Ik neem aan dat ook de heer Adriaens dat begrepen heeft.

Wat de heer Gigase over de Tungelersdorpstraat heeft opgemerkt verdient nader onderzoek. Ik beschik op dit moment niet over een analyse ter zake, laat staan dat ik al concreet zou kunnen zeggen wat daaraan zou kunnen worden gedaan, om over nut, tijd en noodzaak verder maar te zwijgen. Wij zullen het meenemen.

De heer Gigase: Kan er in de volgende commissievergadering op worden teruggekomen?

Wethouder Kirkels: De volgende commissievergadering is al heel snel en of het al zo snel uit de hoge hoed kan worden getoverd durf ik niet te zeggen, maar het komt wel terug.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

e. Brief van mevrouw M. op den Kamp namens de fractie CDA d.d. 30 oktober 2009 inzake vragen aan het college over berichten rond het Sint Jans Gasthuis Weert, met het verzoek om mondelinge beantwoording.

Mevrouw Op den Kamp-Smans: Mijnheer de voorzitter. De inhoud van de brief spreekt, neem ik aan, voor zichzelf. Samengevat komt het erop neer dat het CDA zich zorgen maakt over het behoud van de ziekenhuiszorg in Weert. Die zorg is

vooral ontstaan door de voor ons verrassende berichtgeving in de media vorige week over opnieuw een wijziging in het beleid. We moeten constateren dat de voorgenomen fusie en samenwerking tussen het Weerter en het Roermondse ziekenhuis op niets is uitgelopen. Vervolgens is de samenwerking tussen het ziekenhuis en de zorgondernemer Winter eveneens stuk gelopen. Op het moment van die berichtgeving werd niet alleen gepubliceerd dat de samenwerking met de zorgondernemer beëindigd werd, maar ook dat een oplossing van de te verwachten problemen al gereed was. Snelheid van handelen en besluiten is positief, maar roept in dezen gelijktijdig ook wat vragen op, zoals: hoe lang wordt al rekening gehouden met de mogelijkheid dat de samenwerking met Winter niet lukt, heeft het ziekenhuis het college hierover geïnformeerd en waarom zouden wij er nu op kunnen vertrouwen dat de huidige plannen wel lukken?

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. In de eerste alinea van zijn brief constateert het CDA dat de gemeente geen zeggenschap heeft over het ziekenhuis, en dat wil ik hier graag nog eens benadrukken, niet omdat het in het kader van het antwoord dat ik ga geven zo belangrijk is, maar omdat de kaarten nu eenmaal wel zo liggen. In het verleden, en ook nu, hebben wij bepaald niet achterover geleund en wij hebben een zeer open, transparante relatie met de directie van het ziekenhuis, bestuurlijk, maar ook ambtelijk. Iedere keer als er ontwikkelingen zijn, worden wij daarvan in kennis gesteld, omdat zowel het ziekenhuis als het college veel gelegen is aan behoud van een volwaardige ziekenhuiszorg in deze regio. Het is voor onze inwoners erg belangrijk, maar ook voor de werkgelegenheid. In de afgelopen jaren heeft de directie van het ziekenhuis regelmatig uitleg gegeven over de gang van zaken in en met betrekking tot het ziekenhuis, en ik kan eraan toevoegen dat dat iedere keer naar tevredenheid van de raad is gegaan. De inhoud stelde ons niet altijd gerust, maar de relatie en de openheid waarmee over zaken gesproken en het debat aangegaan kon worden, werd wel op prijs gesteld.

De samenwerkingsrelatie, of fusie, zo u wilt, met Roermond hebben wij indertijd door ter zake deskundige mensen laten onderzoeken. Zoals bekend, heeft de heer Hillen ons daarbij van advies gediend en uiteindelijk de bevindingen bij ons neergelegd. Toen daarna de heer Winter ten tonele verscheen en een PPS-constructie het levenslicht zag, maakten wij ons ook zorgen en is het ziekenhuis gevraagd hoe dat vormgegeven zou worden. Vorige week zaterdagmorgen is mij bekend geworden dat het ziekenhuis voornemens was de onderhandelingen met de heer Winter op te zeggen. Dat het zo lang stil is geweest komt, zo heb ik mij gisteren door de heer De Jong, nu nog interimdirecteur, laten vertellen, doordat de heer Winter zich in de tussentijd heeft moeten bezighouden met de IJsselmeerziekenhuizen, met als gevolg dat hier alles een tijdje op een laag pitje is gezet. Heeft het ziekenhuis dan zelf niets gedaan? Jawel, en dat zal ik uitleggen op dezelfde manier als waarop de heer De Jong mij dat gisteren met een metafoor duidelijk maakte.

Twee jaar geleden werd ons het ondernemingsplan van het ziekenhuis gepresenteerd, waarin vier sporen werden aangegeven en een van die sporen was de PPS-

constructie. Dat spoor loopt langs de andere sporen, t.w. samenwerking zoeken met andere ziekenhuizen, keuzen maken in basisfuncties en datgene waar men goed in is nog beter doen. De heer De Jong legde mij gisteren uit dat die drie sporen in de onderhandelingen als het ware een trein vormden en dat daarnaast de locomotief van de PPS-constructie liep, waarvan geprobeerd werd die vóór de trein te krijgen, zodat de trein wat sneller door zou kunnen razen. Dat is niet gelukt – met andere woorden: de PPS-constructie is niet doorgedaan –, maar de andere drie sporen lopen wel door. Dat wil overigens niet zeggen dat het ziekenhuis geen PPS-constructie meer zou willen. De heer De Jong heeft mij verzekerd dat een PPS-constructie te allen tijde mogelijk zou zijn en mee zou kunnen helpen aan een snellere doorontwikkeling van het ziekenhuis. Door de directie wordt het op dit moment echter niet meer als noodzakelijk gezien, omdat men op die drie sporen ook kan doorgaan. De organisatieontwikkeling en cultuurverandering die momenteel gaande zijn zouden, ook als de PPS-constructie met de heer Winter was doorgedaan, op dezelfde manier hebben plaatsgevonden als nu gebeurt. Ik doel dan ook op de 40 fte's die door de heer Winter zijn benoemd; die zouden ook onderwerp van gesprek zijn geweest als de PPS-constructie wel was doorgedaan. Dat heeft namelijk te maken met de sporen van keuzen maken, efficiënt werken en de dingen die je goed doet nog beter doen. Het niet doorgaan van de PPS-constructie heeft dus niets te maken met het inkrimpen van het bestand. Ik heb de heer De Jong uitgenodigd, en die uitnodiging heeft hij graag aanvaard, om in de commissievergadering van 24 november nog wat dieper op de zaak in te gaan. Hij heeft zich bereid verklaard het debat hierover met de raad aan te gaan.

In de brief van het CDA is ook geïnformeerd of er nog iets mogelijk is met Roermond. Ook dat heb ik gisteren in het gesprek met de heer De Jong aangekaart en mijn inschatting is dat dit momenteel niet aan de orde is. Beide ziekenhuizen in deze regio hebben gekozen voor zelfstandigheid en zijn daarmee op hun eigen manier bezig. Ik zie niet in dat dat op korte termijn zal veranderen.

Tenslotte is door het CDA verwezen naar de toekomstige ontwikkelingen in het kader van de GOML, met daaraan gekoppeld de vraag hoe het college staat tegenover de zogenaamde zorgstrip. Concrete plannen ter zake bestaan nog niet. Als er een plan zou komen dat de ziekenhuiszorg in Weert en in Roermond ondersteunt en complementair zou zijn voor deze regio, zou ik dat omarmen, maar zou het een plan zijn dat concurrentie aandoet aan de ziekenhuiszorg in de regio Weert of de regio Roermond, dan zal ik daar mijn steun niet aan geven, en ik neem aan dat ik daarmee ook de gevoelens van deze raad vertolk.

Mevrouw Op den Kamp-Smans: Mijnheer de voorzitter. Naar ik begrijp, is het doodlopende spoor nu gestopt, terwijl die voorzag in een financiële injectie. Nu gaat kennelijk alles door, behalve die financiële injectie. Ik vraag me af waarom eerder dan die financiële injectie nodig was.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Het verheugt de SP te zien dat ook het CDA pal achter het behoud van het ziekenhuis staat. Anderzijds betreuren wij de

onduidelijkheid die op dit moment bestaat. Een belletje heeft mij geleerd dat medewerkers en zelfs afdelingshoofden nauwelijks meer weten dan wat de krant hierover heeft bericht. Wat dat betreft heeft de wethouder ons nu al iets meer informatie verstrekt dan de medewerkers van het ziekenhuis weten, en dat vind ik eigenlijk vrij kwalijk, maar goed: daar gaan wij niet over. De SP vindt het jammer dat deze onduidelijkheid op dit moment gebruikt wordt om het balletje van de fusie weer op te gooien, want dat is een gepasseerd station. De fusie is stuk gelopen, omdat duidelijk is gebleken dat, wanneer ze was doorggegaan, het Weerter ziekenhuis geleidelijk aan zou worden uitgekleeft door het Roermondse ziekenhuis. Ik vind het dan ook vreemd dat het CDA dit balletje nu weer opgooit. Dat het CDA wil weten hoe het nu verder moet, kan ik me wel voorstellen, maar dat zou eigenlijk aan het ziekenhuis moet worden gevraagd, want dat weet tenslotte veel meer dan wij allemaal op dit moment.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Met die laatste opmerking ben ik het eens. Ik zit hier eigenlijk met een wat dubbel gevoel, want in feite wordt door het CDA in zijn brief gevraagd naar de bekende weg. In de brief schrijft het CDA zelf dat de gemeente geen zeggenschap heeft over het ziekenhuis en de informatie die de heer Coolen nu heeft gegeven bevat eigenlijk maar weinig nieuwswaarde. Terwijl het ziekenhuis juist positief in het nieuws is door nieuwe OK's, nieuwe kaakchirurgen, orthopedie, jonge chirurgen en de kwaliteit van het ziekenhuis toeneemt, gaat het CDA deze vragen stellen en dat vind ik jammer. Natuurlijk is er een probleem, maar waarom gaan we daar hier over praten en maken we niet een afspraak om met een aantal mensen naar het ziekenhuis toe te gaan om ons daar te laten inlichten? Ik kies daar liever voor dan op dit gevoelige moment een brief te sturen, terwijl we weten dat de gemeente momenteel maar weinig kan betekenen. Ik vind het jammer dat het op deze manier gelopen is, temeer daar ik een heel andere beleving heb. Men werkt daar dagelijks aan de kwaliteit, maar dat moet wel samengaan met rendement en ik ga ervan uit dat ook daaraan gewerkt wordt.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Wij delen alle meningen die hier naar voren zijn gebracht, want ze getuigen van betrokkenheid bij het ziekenhuis. Ik ben ook blij dat hierop nog in de commissie zal worden teruggekomen. Wat ik wel jammer vind, is dat de wethouder kennelijk pas op zaterdagochtend is geïnformeerd. Zelf had ik het namelijk vrijdagavond al via L1 vernomen.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik ben blij dat de interimdirecteur heeft toegezegd ons in de commissie welzijn nader over een en ander te informeren. Voor het overige kan de VVD-fractie zich, mede met het oog op de verkiezingen, aansluiten bij de wijze woorden van de heer Egging!

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. De betrokkenheid met de ziekenhuiszorg in deze regio klinkt nog steeds door in deze raad. Wat dat betreft zitten we nog steeds op dezelfde koers en ik weet zeker dat ook het ziekenhuis die koers vaart. Overigens kan ik de heer Marechal mededelen dat de zaterdag waarop ik

ben geïnformeerd een week eerder viel dan de datum die hij noemde. Zo zie je maar: er is altijd baas boven baas!

Laten we tenslotte afspreken dat ik morgen even contact zal opnemen met de directeur van het ziekenhuis om hem op de hoogte te stellen van de gedachteswisseling die hier heeft plaatsgevonden. Ik laat het dan aan hem over – en dan kijk ik even naar de heer Egging – om te besluiten of hij naar de commissie komt, dan wel dat hij de raad uitnodigt daarheen te komen. Zelf voel ik meer voor het eerste, omdat een commissievergadering een officiële status heeft. Als hij mij vraagt wat ik hem zou adviseren, zal ik hem dat zeggen.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

23. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 19 augustus tot en met 29 september 2009 (09 11 148).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt van de ingekomen brieven kennis genomen.

24. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover het college nog een voorstel moet doen (09 11 149).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt deze lijst voor kennisgeving aangenomen.

25. Kennisnemen van de onderstaande overzichten:

- a. overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2009;**
- b. overzicht begrotingsuitkomsten 2009;**
- c. overzicht reserves en voorzieningen 2009 (09 11 150).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden deze overzichten voor kennisgeving aangenomen.

26. Sluiting.

De voorzitter sluit te 23.37 uur de vergadering met een woord van bezinning.

De griffier,

De voorzitter.